

2/2015

INSANE

Tässä numerossa

UUSI KAMPUS.....	4
UUDET FUKSIT.....	6
3 X APPRO.....	8
SEKTORI: YRITYSYHTEISTYÖVASTAAVAT.....	11
UUSI HENKILÖKUNTA	12
VAIHTARIN KYNÄSTÄ.....	17
UUSIKSI MENI	18
UUSISSA MAISEMISSA.....	20
EME-RIITTA.....	24
PENTTILÄ.....	25
ILTA VIESTINNÄN PARISSA.....	26
VANHASTA UUTTA.....	28
TÄHDET KERTOVAT.....	32
PÖYTÄLAATIKOSTA.....	33
HUMANISTI KAUPPIKSESSA.....	34

INSANE 2/2015 14. vuosikerta **JULKAISIJA** Jyväskylän yliopiston suomen kielen opiskelijoiden ainejärjestö Sane ry **PÄÄTOIMITTAJA** Nina Lampén **TAITTO** Nina Lampén Anna Tuominen Reetta Ronkainen Marianna Penttilä Anu Sandvik **KANNEN KUVA** Nina Lampén **TAKAKANSI** Anna Tuominen **ISSN 2323-718X**

Uudet tuulet

TAAS on syksy. Uusi lukuvuosi on alkanut ja jopa opiskelu tuntuu erityisen mukavalta sen jälkeen, kun on muutaman kuukauden raatanut kesätöissä kahdeksan tuntia päivässä.

USEIN kuitenkin käy niin, että jossain vaiheessa innostus laantuu, alkuhuuma loppuu ja marraskuun pimeys painaa päälle. Tämä lienee meille kaikille tuttu tunne. Silloin on hyvä rauhoittua hetkeksi, vaikkapa tätä InSanen numeroa lukemaan.

KEVÄÄLLÄ 2012 lehtemme teemana oli muutos. Aihe on jälleen ajankohtainen: luet parhaillaan ensimmäistä pelkästään verkossa ilmestynyttä InSanea. Sen kunniaksi päätimme ottaa lehden teemaksi muutoksen tulokset: uudet asiat ja ilmiöt, elämän mukanaan tuomat uudet tuulet. Älä silti huoli: emme tehneet radikaaleja muutoksia, mutta pienetkin sellaiset lienevät tervetulleita — pääset esimerkiksi nauttimaan värikuvista (ensimmäistä kertaa!).

TÄSTÄ lehdestä löydät siis uusia juttuja, mutta myös vanhoja tuttuja. Kolumnistimme tuovat terveisiä työelämästä sivuilla 24-25. Uusiin ja uusvanhoihin opettajiin tutustumisen voit aloittaa sivulta 12. Jotkut lähtevät ulkomaille kokemaan uutta (s. 20), toiset laajentavat tajuntaansa vieraillemalla kauppakorkeakoulun luennolla (s. 34).

AIEMPANA mainittiin rauhoittuminen. Lehden tekoa ei aina voi oikein rauhoittumiseksi kuvailla. Paniikkia on ilmassa silloin tällöin, erityisesti jos yksi päätoimittajista tekee kandia, toinen on ulkomailta

ja kolmas vaihtaa alaa. Niin vain tämäkin numero saatiin kasaan, kiitos kirjoittajien, taittajien ja muiden lehden tekoon osallistuneiden. Tästä on hyvä jatkaa — uutta kohti.

Lukijoille uutuusrikasta syksyä toivottaen, tämän numeron pääasiallinen päätoimittaja

NINA LAMPÉN

Ruusupuisto – kasvisruo

Jyväskylän yliopisto sai syksyllä 2015 uuden lisäyksen kampusvalikoimaansa. Viimeiset pari vuotta tekeillä ollut, Seminaarinmäen kylkeen rakennettu Ruusupuisto sai asukkaikseen kasvatustieteilijät, Koulutuksen tutkimuslaitoksen sekä avoimen yliopiston. InSanen toimittaja kävi ihmettelemässä uutta rakennusta sekä testaamassa uutta ruokalaa.

Odotukset ennen ensi viisi vuotta Ruusupuistoon ovat korkealla. Uusi kasvispainotteinen ruokala Uno on saanut kehuja, ja uudet tilat kiitosta moderniuudesta.

Uusi kampus sijaitsee varsin kätevällä paikalla: suunnilleen Seminaarinmäen ja Mattilanniemen

välissä, suhteellisen lähellä yliopiston kirjastoa. Esimerkiksi Liikunnalle pääsee Ruusupuistosta vain yhden portaatin kiipeämällä ja tien ylittämällä (paitsi ehkä silloin, jos sattuu olemaan polkupyörällä liikenteessä).

Ulkoa päin Ruusupuiston rakennusta voisi kuvaila lähinnä palikkamaisiksi.

Sisälle astuessa vaikutelma kuitenkin paranee: aula kiiltelee uutuuttaan, mutta tuntuu silti ihan kodikkaalta. Erikoisen portaikkopennkirakennelma vaikuttaa viihtyisältä.

Taidettakin Ruusupuistosta löytyy, tosin ainakin aulassa sijaitsevan susiteoksen syvempi merkitys jää

taidetta tuntemattomalle ummikolle jokseenkin hämäräksi.

UNO ON NUMERO YKSI – VAI ONKO?

Olen saapunut paikalle epähuomiossa vain hieman ennen kello kahta, jolloin lounastarjoilu päättyi, mut-

kaa ja kaivattua lisätilaa

RUUSUPUISTO NUMERONA

- 300 työntekijää
- 1 000 opiskelijaa
- 8 800 kerrosneliömetriä
- 10.30-14.30 (Unon lounasaika arkisin)

Lähde: www.jyu.fi

ta ehdin juuri ja juuri testata Unon kasvisruokaa. Hienoinen pettymys kuitenkin seuraa – tofu muistuttaa sonaattimaiseen tapaan lähinnä pyyhekumia. Toisaalta päivän ruokalistassa ei syömääni tofu-kastikeasiaa ollut, joten olikohan tämä jokin hätäratkaisutarjoilu muiden ruokalajien loputtua?

Ruokala itsessään on melko viihtyisä: suurista ikkunoista näkee mukavasti ulos, ja tila on sopivan avara. Mieleen tosin tulee, että ruuhka-aikoina Uno mitä luultavimmin kärsii tilanpuutteesta – pöytiä ei lopulta ole kovin montaa.

Tällä hetkellä lähinnä Seminaarinmäellä luennoilla ravaava allekirjoittanut ei ole vielä päässyt testaamaan Ruusupuiston luen-

to- tai muita opiskelutiloja, mutta pikaisen vilkaisun perusteella hyvältä vaikuttaa.

Vahva usko on myös siihen, että useamman kasvisruokavaihtoehdon houkuttelemana Unossa tulee vielä vierailtua kerta jos toinenkin.

(Toim. huom. toimittaja kävi Unossa syömässä myöhemmin vielä uudelleen, ja silloinkin kasvispizza oli melkoisen kuivaa. Toistaiseksi siis keuhut hyvästä ruoasta ovat vaikuttaneet hieman tuulesta tematuilta; tietenkin tämä saattaa olla vain huonoa tuuria, joten kolmas kerta sanokoon toden.)

**TEKSTI JA KUVAT
NINA LAMPÉN**

Mitä mieltii fuksi tuo?

Tänäkin syksynä yliopistoomme on saapunut monta uutta fennistiä. InSane tenttasi tulijoita lyhyellä gallupilla, jossa tiedusteltiin kuulumisia sekä syitä tulla Jyväskylään opiskelemaan suomen kieltä.

SUOMEN kielen pariin fukseja ovat houkutelleet haaveet opettajuudesta, luku- ja kirjoitusharrastukset sekä yksinkertaisesti kiinnostus rakkaan kielemme erikoisuuksiin.

”Kielen oppiminen ja opettaminen kiinnostaa minua, ja tämä tuntui yliopiston aloista eniten omalta jutulta.”

”Suomen kielen valitsin siksi, koska olen aina tykännyt äidinkielestä oppiaineena ja lukeminen on ollut lähellä sydäntä. Lisäksi minua kiinnostavat murteet ja kielen polyseemisyys.”

”Oon aina tykänny

äikästä ja erityisesti s2-opetus kiinnostaa. Haluan perehtyä suomen kieleen vieraskielisen näkökulmasta.”

”Suomen kieli on aina houkutelut, en edes osaa

”Stressaa, väsyttää ja alkoholin kulutus on kasvanut”

sanoa miksi! Siihen liittyvät asiat kiinnostavat ja opiskeluun riittää motivaatiota.”

ÄIDINKIELTÄMME voi kuitenkin opiskella monessa muussakin yliopistossa.

Miksi siis juuri Jyväskylä?

Kaupunkimme on yllättävän monelle uudelle opiskelijalle jo ennestään tuttu tai peräti asuinpaikka. Joidenkin kohdalla paikkakunnan valintaan oli

vaikuttanut muun muassa kätevä sijainti sekä mahdollisuus hakea suoraan opettajalinjalle.

”Jyväskylä on aina vaikuttanut kivalta kaupungilta. Ei liian iso eikä liian pieni

vaan juuri sopiva :)”

”Vaikka aiemmin vannonin, että tänne en ole jäämässä, en valinnan hetkellä halunnutkaan muuttaa täältä pois. Täällä on kaunista, sopivasti palveluita ja hyvä yliopisto.”

”Jyväskylä oli hyvä sijainniltaan ja lisäksi täällä oli mahdollisuus hakea suoraan opelinjalle.”

”Omaa rakasta kotikaupunkia ja tasokasta yliopistoa ei kannattanut vaihtaa pois!”

”Jyväskylä vaikutti kivalta kaupungilta ja rakastuin järvimaisemaan viimeistään pääsykokeissa käydessäni.”

KIELI KESKELLÄ KÄMMENTÄ - Fuksirassun eka tenttivastaus

Fuksiaistunnelmia: pukeutumisen teemana oli tällä kertaa -nen-päätteisyys.

ENTÄ millaiset fiilikset ovat nyt, kun yliopistoelämää on takana jo pari kuukautta?

”Pakko sanoa, että kiireiset - tekemistä on to-

della paljon ja stressikin painaa. Mutta olen ollut todella tyytyväinen yliopisto-opiskeluun ja alkukankeuden jälkeen tämä alkaa

tuntua juuri omalta jutulta.”

”Tosi jees! Opinnot on kivoja, paitsi kirjallisuus tympii.”

”Eka syksy on opintojen puolesta raskas, mutta muuten sitäkin antoisampi! Tuntuu, että olen jo nyt oppinut hirvittävästi uutta ja saanut tutustua ihan mah-taviin tyypeihin.”

”Stressaa, väsyttää ja alkoholinkulutus on kasvanut, mut on kyl ollu tosi kivaa :)”

”Tykkään kuin hullu puurosta! Jotkut asiat ovat suunnilleen sellaisia kuin arvelinkin, ja jotkut asiat ovat yllättäneet. Minua yllätti se miten naisvaltaista suomen kielen opiskelija-sakki on. En ollut arvannut,

että ala vetää näin paljon naisia.”

VAPAASSA kommenttiosiossa Sanekin sai palautetta: muutama vastaaja kaipasi lisää yhteisiä illanviettoja. Eräs vastaaja toivoi kuitenkin myös toisenlaista yhteisöllisyyttä.

”Ehkä olisi kivaa jos olisi vaikka joku ”Seniiliopiskelijat Unite!” yhteisö, jossa voisi kertoa kolottavista luistaan, vanhoista hyvistä ajoista ja jakaa kokemuksia villoista illoista, kun jaksoi valvoa melkein puoli kymmenen asti ennen kuin piti laittaa tekarit vesilasiin.”

NINA LAMPÉN

ELINA VEPSÄLÄINEN

3x Appro

Syksyn InSanessa on perinteisesti kirjoitettu Approsta. Tässä InSanessa erilaisia approja käsitellään uutuuden kautta yhden approkävijän näkökulmasta.

1) Kauppakadun Approbatur

Kauppakadun Appro ei itsessään ollut minulle uusi tapahtuma. Uutta oli kuitenkin koko juhlakansan yhteiset jatkot Paviljongilla ja se, että olin saanut ajan YTHS:lle seuraavaksi aamuksi kello kymmenen. Katsoin siis katsoin Approa nyt uusin silmin - vesiselvin sellaisin.

KAUPPAKADUN APPROBATUR

- Kauppakadun Approbatur järjestetään Jyväskylässä vuosittain lokakuussa.
- Opiskelijat saavat rastibaareista leiman suorituspassiinsa, kun ostavat baarista juoman. Mitä enemmän leimoja, sitä korkeamman arvosanan kokelas suorittaa.
- Apron suorittamiseen on kullekin kokelaalle varattu tietty aika, jonka jälkeen kokelaan on siirryttävä loppupisteelle ja loppubileisiin.
- Suorituspassilla loppupisteeltä saa suoritusta vastaavan haalarimerkin.
- Vuonna 2015 Kauppakadun Approbaturin kaikki juhlijat viettivät jatkojaan Paviljongilla.

Paviljongilla oli tilaa juhlia Kauppakadun Apron jatkoja.

JO LÄHTÖPAIKALLA minuun iski uusi tunne. Sellainen, että alan olla vanha.

Yhteinen lähtö on melko vaisu, kun muistan ensimmäiset opiskeluvuoteni. Tuolloin Apron lähtöjono kiersi päärakennuksen ympäri ja ihmiset hulinoivat malttamattomasti kiemurtelevassa parijonossa kuin uimahalliin jonottavat alakoululaiset.

Kauttaaltaan tapahtuman tunnelma tarttuu silti

edelleen. Seuraavana päivänä YTHS:lle halajavana sainkin olla todella varovainen, jottei tunnelma pääsisi tarttumaan liiaksi.

SELVÄNÄ oli tietysti myös aikaa kummastella kanssap opiskelijoita.

Sopivassa vaiheessa iltataa joku kuvittelee osavansa laulaa, toinen pystyvänsä vielä kävelemään suoraan ja kolmas kuvitte-

lee olevansa Suomen paras naistenmies.

Mutta kaikki kuvittelevat pääsevänsä Paviljongille sisään yhtä aikaa.

Mieleen juolahti, että tässä vaiheessa iltaa olisi nyt tarvittu sitä jonotusmusiikkia, joka ennen raikui kampuksen lähtöjonoissa.

Nyt Paviljongin jonoista pystyi kuulemaan purnauksen. Samanlaisen, jota kuuluu alakoululaisten uin-

tiretkellä kahvion jonosta, kun karkkijono etenee liian hitaasti.

PAVILJONGIN juhlatila oli ehkä karu mutta tunnelma hyvä. Avarassa tilassa mahtui laittamaan korkkarit kattoon.

Myönnän hieman huvittuneeni siitä, kuinka opiskelijat oli sijoitettu Paviljongilla samaan kellariin, jossa järjestetään koi-

ranäyttelyt.

Katsellessani juhlakan-
saa tosin arvelin, etteipä
näitten vieraitten käytösta-
vat varmaan juuri eroa toi-
sistaan.

Urosten pissiä voi to-
sin löytyä nurkista vähän
vähemmän koiranäyttelyn
jälkeen.

NYRPEYTTÄ sen sijaan
aiheutti se, etteivät haala-
rimerkit tällä kertaa olleet-
kaan jaossa jatkopaikan
sisällä, vaan ne olisi pitänyt
tajuta noutaa ulkopuolelta
aukiolta ennen sisälle än-
keämistä.

Useat harhailevat ap-
prolaiset näyttävätkin

meidän itsemme tavoin
etsiskelevän merkkejä sisä-
tiloista.

EHKÄ parasta tämän vuo-
den Approssa oli kuitenkin
seuraavan aamun fiilis. Ki-
pittelin iloisena ja virkeä-
nä YTHS:lle kymmeneksi.
Matkalla näin muutaman

eksyneen näköisen haala-
rihemmon, jotka yrittivät
edelleen löytää kotiin Jy-
väskylän keskustasta.

Tai ehkä he eivät olleet
vieläkään löytäneet sitä
telttapistettä, jossa haala-
rimerkit olivat jaossa.

2) JYYn liikunta-Appro

**Liikunta-Appro on tapahtumana puhdas uutuus. Baarien sijasta appron suoritusmerkkejä kerättiin liikuntasuori-
tuksista. Jotkin asiat toimivat samalla tavalla kuin tutummassa Kauppakadun Approssa, jotkin asiat puolestaan
yllättivät paatuneen "aina meillä on tehty näin" -ihmisen.**

LIIKUNTA-APPRO

- JYY järjesti tänä vuonna ensimmäistä kertaa liikunta-Appro, jonka aikana erilaiset urheilupaikat avasivat ovensa opiskelijoille.
- Opiskelija sai tarran suorituspaikalta osallistuttuaan urheilusuoritukseen. Mitä enemmän tarroja, sitä korkeamman arvosanan kokelas suorittaa.
- Liikunta-Appro suorittamiseen kokeilailloilla oli aikaa koko päivä. Kaikki pisteet eivät kuitenkaan olleet jatkuvasti käytössä.
- Päivä päättyi yhteiseen naurujoogaan. Yhteisestä tapahtumasta kokelas sai suorituspassilla suoritustaan vastaavan haalarimerkin.

Liikunta-Appro osallistujat pystyivät kokeilemaan esimerkiksi melontaa ja suppailua Tuomiojärvellä.

LIIKUNTA-APPRON alka-
essa sain huomata uutuu-
den aiheuttavan hämmen-
nystä. Tapahtumassa ei
voinut olettaa ajautuvansa
paikasta toiseen "kulje vir-
ran mukana" -taktiikalla,
joka toimii mainiosti Kaup-
pakadun Approssa.

Tapahtumalla ei ol-
lut yhteistä lähtöä, vaan
osallistujat saivat lähtöä
koloistaan liikkumaan mil-

loin itse halusivat. Tämä oli
joustavaa, mutta aiheutti
haasteita ihmiselle, joka on
oppinut Kauppakadun Ap-
prossa aivottoman toimin-
tamallin.

Päivän aikana iski jopa
sellainen hämmäntävä
tunne (joka joskus iskee
elämässä), että tässä
pitäisi tietää, mitä on te-
kemässä. Töppöstä pitäisi
osata laittaa toisen eteen,

eikä voi vain ajelehtia virran
vietävänä paikasta toiseen.

Onneksi aivotyökin
polttaa kaloreita, siinäpä
liikunta-Approa alkajaisiksi!

KOSKA tapahtumalla ei
ollut yhteistä liikkeellelähtöä
ja osallistujia oli vain
kourallinen verrattuna
Kauppakadun Approon, sa-
manlaista yhteisöllisyyden
tunnetta ei tässä approssa

valitettavasti päässyt synty-
mään. Muihin approilijoihin
törmäili lähinnä liikuntapai-
koilla.

Kunhan ensin löysi tien-
sä perille.

VAROITETTAKOON, ettei
liikunta-Approssa myönne-
tä ansioituneen suunnista-
jan tarraa suorituspaikoille
löytämisestä, vaan itse lii-
kuntasuorituskin vaadittiin

tarrojen kertymiseen.

Tämä oli allekirjoittaneen kannalta sääli, kun iso osa appro-päivästäni saattoi mennä harhailuun ympäri kaupunkia. – Liikuntaa tosin sekini!

ERILAISIA lajikokeiluja oli kyllä monipuolisesti tarjolla. Meidän tiimi kävi cross-

fittaamassa, jonka jälkeen tutustuimme Tuomiojärven tarjontaan.

TAPAHTUMA täytti kaikki odotukset, sillä jos puhutaan liikunta-Approsta, niin suorastaan luvataan kipeät lihakset.

Totesin tapahtuman toimivan, kun yritin crossfittai-

lun jälkeen pängetä itseäni epätoivoisesti säälittäväillä käsivoimillani takaisin kannootista laiturille Tuomiojärvellä.

PÄIVÄ päättyi naurujougaan. Koko päivän ajan nauru oli muutenkin ollut herkässä, ja viimeistään naurujoogassa väsynyt ap-

proilija repesi liitoksistaan. Makasin lattialla ja höröttelin antaumuksella tuntemattomien ihmisten kanssa.

Samalla mietin, että kaikista eroistaan huolimatta ainakaan liikunta-Appro päätös ei juuri eroa tyypillisestä Kauppakadun Appron päätöksestä.

3) Teeappro

Teeappro on pienen porukan toteuttama varjoappro, jossa selvitetiin, miten teetä ja muita alkoholittomia juomia on saatavilla Jyväskylän keskustan baareista. En ole lakannut ihmettelemästä, kuinka mutkattomasti teeaproilijat otettiin vastaan.

VARJOAPPRO JA VARJOTAPAHTUMA

- Varjotapahtumassa osallistutaan jonkun varsinaisen tapahtuman henkeen myötäilemällä sitä omalla keinolla.
- Esimerkiksi varjoapprossa kopioidaan suurempien approjen idea ja viedään se käytäntöön omalla tavalla.

KOSKA approja ei ole ikinä tarpeeksi, niin aina voi kehittää uusia. Teeapprossa testasimme eräänä arki-iltona Jyväskylän keskustan baarien alkoholittoman tarjonnan.

PARASTA illassa oli ilo ilahduttaa työntekijöiden arkea. Hymy oli herkässä, kun kaivoimme yllättäen baaritekeillä esille itse askartelemamme, pahviset

Teeappropassit, joihin pyysimme työntekijöiltä todistetta juoman ostamisesta.

Mitään hyötyähän passista ei ollut, mutta ainakin sen sai muistoksi omaan kirjahyllyyn. Voi valita illalla lukeeko Dostojevskiä vai fiilisteleekö Teeapproa.

ALKOHOLITTOMIEN tarjonta ei ollut baareissa järin monipuolinen. Tarjolla oli vaihtelevasti esimerkiksi

limsaa, teetä, kahvia, kakaota ja glögiä.

Shakerissa baarimikkotoin pyöräytti drinkeistä kätevästi alkoholittomankin version. Jotain mansikkaista mansikkaiselle tytölle, juustoista juustoille repliikeille ja niin edelleen.

Appropasseihin hän puolestaan pyöräytti kätevästi taidekuvion – tai kuten yhä epäilen, yhdelle meistä puhelinnumeron.

Arvio

<p>KAUPPAKADUN APPROBATUR</p> <p>+ Tunnelma! + Helppo ajelehtia virran mukana - Vaaditaan kärsivällisyyttä ihmismessä</p> <p>Haalarimerkit jaossa suorittajille (ohessa Laudatur-suorituksen merkki)</p> <p>Kuva © Kauppakadun Approbatur</p>		<p>LIIKUNTA-APPRO</p> <p>+ Idea ja monipuolisuus + Kerätty palaute, kehityksessä - Yhteisfiilistä ei päässyt syntymään - Onnistuneeseen suoritukseen vaaditaan paljon valmistautumista</p> <p>Haalarimerkit jaossa suorittajille (ohessa). Merkin keskelle lisättiin suorituksen arvo tussilla.</p> <p>Kuva © JYY</p>		<p>TEEAPPRO</p> <p>+ Oma peli, omat säännöt + Positiivinen vastaanotto + Uudenlainen näkökulma keskustan ravintoloihin - Järjestelyyn vaaditaan hieman aikaa</p> <p>Ei haalarimerkkejä jaossa (Ellei vähän sovelta itse ja tilaa esimerkiksi oheisesta "Oon Pannu" -merkkiä ja täydennä itse tussilla "pannu"-sanan yläpuolelle "Tee-")</p> <p>Kuva © Jan Hoffman</p>	
--	---	--	---	--	---

TEKSTI JA KUVAT: ANU SANDVIK

Yritysyhteistyövastaavilta vaaditaan MUNAA JA OMA- ALOITTEISUUTTA

Yritysyhteistyövastaavuus on Sanen uusi vastuualue, jonka parissa ensimmäiset yritysyhteistyövastaavat ovat puuhastelleet tämän vuoden ajan. Akseli Kangas ja Susanna Peltonen kertovat uuden vastaavuuden arjesta.

VIRALLISESTI Sanen yritysyhteistyövastaavien vastuulla on yrittää saada kontakteja yrityksiin. Hämentävästi vastaavat tulevat puheessaan korostaneeksi sanaa *yrittää*.

”Joskus tekisi mieli hurrata jo silloin, jos meidän aloitteeseemme reagoidaan edes sanoin, ettei tarjoamamme yhteistyö kiinnostaa”, Susanna naurahtaa.

YRITYSYHTEISTÖVASTAAVIEN vastuualue on perustettu Saneen, jotta löydettäisiin mahdollisuuksia järjestön toiminnan laajennukseen, esimerkiksi tiloja erilaisten tapahtumien järjestämiseen.

Yhteistyömuodot ovat vasta kehitteillä, joten vastaavilla on haasteellinen vuosi takanaan. Alkuun pääseminen on ollut suo, jossa verkkoja on heitetty kaikille vesille:

”Pitää selvittää, mitä yrityksiä yhteistyö kiinnostaa, millainen yhteistyö, ja mikä toisaalta olisi jäsenille hyvä. Mistä saataisiin molemmille osapuolille hyötyä?”

TODELLISUUS vastuualueella on ollut kauneimmillaan valtava määrä kontakteja:

”Sähköpostia”, vastaavat kuvailevat, ”hyvin paljon sähköpostia. Ja jos ei vastata, niin paikalla käyntiä.”

Yhdestä asiasta vastaavat eivät vielä vuodenkaan jälkeen pidä:

”Puhelimella soitto on aika kuumottavaa”, Akseli paljastaa.

”Ja yleensä tehotonta”, Susanna säestää.

OIKEIDEN ihmisen tavoittaminen kuulostaa olevan yksi vastaavuuden suurimmista haasteista. Siksi on tärkeää löytää myös jatkossa aktiiviset yritysyhteistyövastaavat.

Akselin ja Susannan mukaan muita tärkeitä yritysyhteistyövastaavien ominaisuuksia ovat muna kontaktoida, oma-aloitteisuus, lannistumattomuus ja rohkeus.

”Pitää ottaa yhteyttä ahkerasti ja sinnikkäästi. Vaikka olisihan se mahtavaa, jos yritykset alkaisivat ottaa

Akseli Kangas ja Susanna Peltonen ponnistavat Fennarilta kohti yrityksiä.

meihin yhteyttä!” vastaavat haaveilevat.

YKSI asia on erityisen helppoa. Eli kertoa, miksi Sanen kanssa pitäisi tehdä yhteistyötä:

”Sane on aktiivinen järjestö, jonka pyörät pyörivät koko ajan. Lisäksi opiskelijat käyvät ahkeras-

ti tapahtumissa, käyttävät verkkosivuja ja haalareita. Silti tarjoamme joustavaa yhteistyötä”, vastaavat luettelevat.

Odotamme Sanen hukkuvan yhteydenottoihin näillä hetkillä.

**TEKSTI JA KUVAT:
ANU SANDVIK**

Fennicummin uusi henkilökunta

Urhea toimittaja lähti vaihtamaan pari sanaa uusvanhojen kasvojen kanssa ennen kuin tutut kasvot palaavat keskuuteemme.

Täällä jo pidemmän aikaa notkuneen opiskelijan mieltä on järkyttänyt se tahti, jolla tuttuun taloon on ilmestynyt vieraita kasvoja. Vaikka he ovatkin lähes kaikki talon omia kasvatteja, opiskelijoille he ovat jääneet vieraisiksi. Osa heistä viipyy seurassamme vain syksyn tai tämän lukuvuoden, mutta kenties jokunen viipyy pidempään.

”OLEN KOUKUSSA PARATIISIHOTELLIIN.”

Vesa Jarvaa täksi syksyksi sijaistamaan saapuneella yliopistonopettaja **Anna Kaikkosella** on vakituisen työ avoimen yliopiston puolella. Hän valmistui täältä tutulta suomen kielen laitokselta vuonna 2002. Valmistumisestaan asti Kaikkonen on tehnyt töitä avoimen yliopiston suomen kielen opettajana. Välissä hän piipahti India-

Anna Kaikkonen Seminaarihuoneessa ennen kuin kuvaaja keksi, että Kilistiikassa on parempi valaistus.

nassa Bloomingtonissa yliopistossa pari vuotta opettamassa suomea. Omalla laitoksellamme hän on tehnyt tuntihommia pätkissä eikä nytkään ole tullut jäädäkseen, vaan väistyy, kun Jarva palaa.

Äidinkielen ja kirjallisuuden opettajakokonaisuuden lisäksi Kaikkonen on tehnyt cumun filosofias-ta, mikä pätevittää hänet myös filosofian opettajaksi. ”Koen, että se [filosofian opiskeleminen] on laajentanut ymmärrystäni kaik-kesta”, Kaikkonen kertoo. Alkujaan hän kuitenkin

pääsi sisään tilastotieteistä, peruutuspaikalta tuli lentävä vaihto kirjallisuuteen ja sittemmin rakastuminen suomen kieleen.

Kaikkosella on hyvän viinin tavoin vanheneva väitöskirja kesken. Se käsittelee 1800-luvun suomen kielen sanaston kehitystä. Hänen erityisenä painopisteenään on tietoisesti joh-tamalla kehitetty sanasto, joka ei ole selvinnyt kielen muuttuessa. Laajemman mittakaavan tavoitteena on saavuttaa kattava ymmärrys kielenkehitystyöstä siihen aikaan. ”Vanha fen-

nistiikka alkaa olla [tällä laitoksella] häviävää ja ka-toavaa kansanperinnettä”, Kaikkonen toteaa puhues-samme jo eläkkeelle jää-neestä Aila Mielekäisestä, jonka ominta alaa vanha suomi on.

Vaikka Kaikkonen on-kin saapunut Vesa Jarvaksi Vesa Jarvan paikalle, hän ei ole ottanut käyttöönsä Jarvan kuuluisia excel-taulu-koita. Osittain syynä tähän on ollut Optiman temppui-leminen juuri hänen kurs-seillaan. Muuten kaaosta ei uuden henkilökunnan määrästä huolimatta ole

näkynyt, mutta kiirettä on pitänyt eikä työ ainakaan ole kesken loppunut.

Kahden pienen lapsen kanssa jokaiseen päivään kuuluu jotain uutta, mutta mielessä siintää uusvanhan harrastuksen kundalinijooگان aloittaminen. Kaikkonen myös tunnustautuu kaikkien isojen aivottomien tosi tv-sarjojen suureksi faniksi, jonka rakkauksiin kuuluu mm. Big Brother. Tämän syksyn addiktio onkin ollut Paratiisihotelli, johon hän on auttamattoman koukussa. Hottikset on kuulemma ollut laimea. Miehellä ei tälle harrastukselle ymmärrystä heru.

”Kaiken vapaa-aikani käytän väitöskirjan tekemiseen, kunhan en ole töissä tai hoida lapsiani”, Kaikkonen korjaa nopeasti kiusallista tunnustustaan.

”MELKEIN TAPOIN OPISKELIJANI HETI SYKSYN ALUKSI.”

Aikana ennen kielten laitosta **Riikka Nissi** opiskeli tässä samaisessa talossa. Hän valmistui vuonna 2000, jonka jälkeen Matti Leivo houkutteli hänet suoraan tekemään jatkotutkimusta ja hetkellisen ulkomaa-oleskelun jälkeen Nissi aloitti jatko-opintonsa. Hän väitteli vuonna 2010, työskenteli Kielikampuksen koordinaattorina vuonna 2011 ja sen vietti sen jälkeen kolme vuotta tutkijana Vaasassa.

Muista Fennicumin uu-

Riikka Nissiä kuvatessani keksin Kilistiikan mukamas paremman valaistuksen.

tuuksista poiketen Nissillä ei ole äidinkielen ja kirjallisuuden opettajan pätevyyttä. ”Minulle ei ollut opettajaksi suuntautuminen keskeistä”, Nissi kertoo: ”Sen takia minusta varmaan tulikin tutkija, kun nykyistä vastaavaa kieliasiantuntijalinjaa ei ollut.” Myöhemmin hän tosin on suorittanut yo-pedagogiikan opinnot. Sivuvainepakettiin päättyivät kirjallisuus, sosiologia, etnologia ja folkloristiikka. Näistä kiinnostuksen kohteista väitöskirjan aihekin kumpusi.

Nissin ominta alaa on diskurssintutkimus. Hänen väitöskirjansa käsitteli nuorten aikuisten Raamattu-piireissä yhteistoimin rakentuvia tulkintoja. Tarkemmin hän syventyi siihen, kuinka tällaisessa pienryhmässä rakennetaan yhteistä tulkintaa tekstis-

tä, millaisia mahdollisia erimielisyyksiä syntyi ja miten niitä ratkaistiin. Hie-man samaa linjaa jatkoi Vaasan tutkimusprojekti, joka keskittyi siihen, kuinka erilainen suunnittelu- ja kehittämistyö muodostaa intertekstuaalisia käytänteitä organisaatioissa. Materiaalina toimivat kokouskeskustelutarjat sekä niihin liittyvät kirjalliset dokumentit.

Onnistun niistämään ulos tiedon siitä, että amanuenssimme Hannelen ollessa vielä lomalla, luovaa kaaosta oli ilmassa Fennicumin kolmannessa kerroksessa. Kiireestä mainitsee myös Nissi. Erityisesti mieleen on jäänyt, kuinka äänentoisto on temppuilut syksyllä. Usein ääni on alkanut kiertää saleissa, mutta kerran pieni vikinä L-rakennuksessa paljastui

palohälytykseksi. Käytävillä palohälytys soi kovaa, mutta saliin siitä ei kantautunut juuri mitään. Nissi ja kurssilaiset poistuivat viimeisten joukossa rakennuksesta. ”Olen iloinen, että kaikki olivat elossa vielä seuraavalla luennolla”, Nissi huokaisee.

Tutkimus on ollut Nissin työelämässä aina keskiössä ja opetus on kulkenut mukana jatkuvasti. Tämä syksy on ensimmäinen kerta, kun hän toimii kokoaikaisena lehtorina, mutta kurssit ovat olleet omaa alaa lähellä. Kuitenkin tulilla on myös uusi tutkimushanke ja se käsittelee henkilöstökoulutusta isoissa organisaatioissa. Ensi kevällä on toivotavasti taas aikaa syventyä pihan laittamiseen, sillä täyspäiväiset opetusvelvollisuudet päättyvät siihen.

Mari Honko, entinen sekatyöläinen.

“OLIN TÖISSÄ NÄSIN-NEULAN HISSIPOIKANA.”

Muista haastatelluista poiketen **Mari Honko** opiskeli Tampereella ja väittelikin sieltä. Oikeastaan hänestä piti tulla luokanopettaja ja opinnot alkoivat Hämeenlinnassa 1998. Sen lisäksi vakavasti harkittuja vaihtoehtoja olivat biokemia ja matematiikka. Lopulta suomen kieli vei kuitenkin voiton, vaikka alkujaan se tuntui liian helpolta vaihtoehtolta, koska Hongon isä toimi äidinkielen ja kirjallisuuden opettajana. Kun

opiskelupaikka piti valita, etelään päätynyt poikaystävä juurrutti Hongon radan varteen Tampereelle, vaikka vaihtoehtona oli myös Oulu.

Honko valmistui vuonna 2004, mutta teki vielä suomenkielisen kirjallisuuden laudaturin vuotta myöhemmin. Valmistumisen ja väitöskirjan väliin mahtui useampia pätkiä opettajan töitä. Vuonna 2013 hän piipahti opettamassa täällä, työskenteli Tampereella yliopistonlehtorin sijaisena, sai lapsen ja palasi taas vuoden kuluttua laitokselle. Seurassamme hän viipty

ainakin tämän lukukauden.

Sivuaineinaan hänellä oli aikoinaan suomen kirjallisuuden, fonetiikan sekä teatterin ja draaman tutkimuksen pitkät oppimäärät, erityispedagogiikka, puhe- ja tiedotusopit sekä erillinen kokonaisuus S2-opintoja. Tällä hetkellä hän tekee yliopistopedagogiikan opintoja. Honkoa hieman hämmentää, ettei hän oikeastaan koe mitään opinnoistaan turhiksi, vaikka näin laajat opintokokonaisuudet eivät istukaan hyvin nykyiseen tehokkuusajatteluun.

Honko väitteli vuonna

2013 aiheenaan alakouluikäisten sanastolliset taidot ja niiden kehittymiseen vaikuttavat taustamuuttujat. Lisäksi väitöstutkimuksessa arvioitiin erilaisten frekvenssiin pohjautuvien menetelmien soveltuvuutta sanaston hallinnan arviointiin. Tutkimus oli seuranta tutkimus. Hongon oma tutkimus kohdistuu suomen kielen hallintaan ja käyttöön sekä siihen vaikuttaviin taustamuuttujiin. Tutkimuskohteina ovat sekä näennäisen yksikieliset että avoimen monikieliset lapset sekä esimerkiksi se, kuinka heidän kielitaitoaan arvioidaan. Tällä hetkellä kesken on sanaston diversiteetin tutkimus, jonka tavoitteena on selvittää, miten inhimillinen arvioija hahmottaa sanaston monipuolisuutta.

“Opiskelijan näkökulmasta ei ehkä näytä sille, mutta töitä voisi tehdä vuorokauden ympäri”, Honko kertoo, kun puhumme syksyn kiireistä, mutta sirpaleinen työkuva kuulemma sopii hänelle varsin hyvin. Uusien asioiden haltuunottaminen on myös vienyt aikaa. Hieman hassusta päästä puuta aloittaneella Honko on ohjannut jo graduja sekä kahta kesken olevaa väitöskirjaa, mutta tämä on ensimmäinen kerta, kun hänellä on oma seminaariryhmänsä.

Vastapainoksi työlle ja uraäidin ruuhkavuosille Honko on palannut uudelleen juoksuharrastuksensa pariin. Unelmissa siintää

myös pihasaunan remontointi, jotta päivittäiseksi saunojaksi tunnustautuva Honko saisi arkeensa hieman variaatiota saunaa vaihtamalla. Haaveissa siintää säännöllinen oma aika, jonka voisi omistaa vaikka kuorolaululle.

Kun tie tälle laitokselle ei ole ollut ihan suora, Honko ehti opiskelijana raapia ruokansa kasaan moninaisista lähteistä. Matkalle on mahtunut homeopatin vastaanotolla käytyjen keskusteluiden litterointia liuskapalkalla, urheilukaupan myyjänä toimimista, Näsinneulan hissillä ajamista, muskarin opettamista ja kaikenlaisia hanttihommia. ”Näin sai kaurapuuroa vähän enemmän kuppiin ja joskus jopa hillosilmän.”

”SYKSY ON LEMPIVUODENAIKANI”

Tänä vuonna ensimmäistä kertaa työsuhteessa laitoksella oleva tohtorikoulutettava **Maiju Strömmer** aloitti opiskelunsa täällä 2007. Kun gradunkin aihe löytyi Minna Sunin ”Suomi työkielenä” -projektista, siitä oli luonteva jatkaa väitöskirjaan. Laitokselta pois- sa hän on ollut maisteria tehdessään Erasmus-vaihdossa Bolognan yliopistossa sekä myöhemmin tutkimusvierailulla Lontoossa King’s Collegessa. Tutkijan kammioistaan hän poistuu opetustehtäviin yksittäisten luentojen ajaksi ja kammioistaan käsin hän hoitaa perusopintojen kurssia

Maiju Strömmer on tällä hetkellä tohtorikoulutettava.

”Kielipolitiikka ja maahanmuuton kielikysymykset”.

Strömmerillä on äidinkielen ja kirjallisuuden opettajan pätevyys. Muina sivuaineinaan hän on tehnyt psykologian ja draamakasvatuksen perusopinnot. Draamakasvatuksen pariin hänet ohjasi oma kiinnostus, joka myöhemmin muuttui harrastukseksi improvisaatioteatterissa. ”Draamakasvatusta voi varmasti soveltaa monessa, koska siitä saa toiminnallisia työkaluja.”

Strömmerin väitöskirja käsittelee, miten siivoustyötä tekevät maahanmuuttajat oppivat suomen kieltä ja miten työyhteisö

voisi tukea kielen oppimista. Tutkimus on etnografinen. Siivoustyö on yleisin maahanmuuttajien ammatti eikä tämän tyyppisiä suoritustason tehtäviä ole aiemmin tarkasteltu suomen kielen tutkimuksen perspektiivistä.

Syksy on tuonut Strömmerille ammatillisesti paljon uutta kokouksien ja byrokratian muodossa. Opettajan pätevyyttään Strömmer on aiemmin hyödyntänyt kielikeskuksella ja avoimessa yliopistossa, mutta nyt hän iloitsee työkokemuksesta laitoksen puolelta. Aiemmin apurahoilla pärjänneenä hän iloitsee erityisesti

työsuhteen tuomista eduista, kuten työterveydestä. ”YTHS:n palveluthan eivät ole enää jatko-opiskelijoiden käytössä”, Strömmer muistuttaa. Uusien ihanien työasioiden lisäksi tämän syksyn uusi harrastus on nykytanssi Jyväskylän tanssiopistolla.

”EN PÄÄSSYT SANEN ITSENÄISYSPÄIVIEN JATKOILLE.”

Sanen entinen bilevastaava Aija Virtanen aloitti vuonna 2004 omalla laitoksella ja valmistui 2010. Sen jälkeen hän toimi tutkimusavustajana Solkin kotoutumiskoulutuksen

Sanen entinen bilevastaava Aija Virtanen

kehitysprojektista, josta oman väitöskirjan aihe sitten sikisi. Vuosien 2013-2014 aikana Virtanen pii- pahti Kaliforniassa Burkleyn yliopistossa opettamassa suomen kieltä. Myös Virtanen on opiskellut äidinkielen ja kirjallisuuden opettajaksi, mutta muiksi sivuaineiksi hänelle päätyivät puheviestintä sekä psykologia pituudeltaan appro. "Tein kaikki S2-opinnot sekä kandin että gradun sen aiheen tiimoilta." Gradunsa loppuvaiheilla Virtanen oli SIMO:n kautta Tsekeissä opettamassa suomea ja vaikka kokemus antoi paljon, se vahvisti, ettei opettajan ura ainakaan

toistaiseksi ole hänen ensisijainen haaveensa.

Sekä Strömmer että Virtanen ovat saaneet väitöskirjansa aiheet samasta "Suomi työelämässä" -projektissa. Virtanen oma väitöskirja, joka on loppusuoralla. Väitöskirja käsittelee, kuinka muualta Suomeen muuttaneiden sairaanhoidtajien kielitaito kehittyi, kun opetus toteutetaan englanniksi ja harjoitukset suomeksi. Yleisen tason kysymyksinä ovat: mitä ammatillinen kielitaito yleensä on ja millainen kielitaito on riittävä. Väitöskirja koostuu artikkeleista ja jäljellä onkin lähinnä viimeistelyä ja yhteenveto. Ennen tätä

työsuhdetta väitöskirjaa on työstetty apurahoilla.

Silloin, kun Virtanen aloitti jatko-opintonsa, talossa pyörivät myös toinen tohtorikoulutettava Nina Reiman sekä Anna Kaikko-nen. "Ympyrä on sulkeutunut", Virtanen nauraa. Uusi työsuhte ja väitökseen valmistautuminen eivät juuri ole jättäneet tilaa uusille harrastuksille, mutta kenties sitten väittelyn jälkeen. Antaudumme puhumaan pitkän pätkän kielten laitoksen hajaantumisesta. Tuttujakaan ei tapaa samalla tavalla kuin ennen. Fennicumissakin on hiljaista, mutta uusi espressokone on kuulemma vil-

kastuttanut kahvihuoneen elämää. Siinä on uutta ja hienoa kylliksi.

Kunhan suuren graduseminaarin aika koittaa, Virtanen tulee paikalle näyttämään valomerkkejä. Viimeistään siinä vaiheessa hänenkin kasvojaan pääsee näkemään pahassa vastavalossa. Entinen Sanen tapahtumavastaava ei päässyt järjestämiensä itsenäisyyspäivänjuhlien jatkoille, vaan joutui tyytymään pakkaseen. Hän lähettää nykyisille Sanen jäsenille terveisensä.

**TEKSTI JA KUVAT
REETTA RONKAINEN**

Suomen kieli ja sen merkitys

Venäläinen opiskelija tarkastelee suomen kielen merkitystä ja hyötyä.

OPISKELEN Suomen kieltä ja kulttuuria. Onko se yhteiskunnalle tärkeää? Aluksi mainitsen sen, että aloitin suomen opinnot Pietarissa, joka sijaitsee vajaan 200 kilometrin päässä Suomen ja Venäjän rajasta. Sen takia Suomen ja Pietarin välillä on tiiviitä yhteyksiä.

Suomalaiset matkustavat usein Pietariin loma- tai työmatkoilla. Pietarilaiset vuorostaan matkustavat mielellään länsinaapurimaahan lomalla tai käyvät viikonloppuna ostoksilla. Suomalaiset viranomaiset totesivat joskus, että Pietarissa on noin 500 suomalaista yritystä. Joten Suomen läsnäolo näkyy oikein hyvin. Mutta mitä se käytännössä tarkoittaa suomea opiskeleville?

SE kertoo varmaankin siitä, että kummankin maan asukkaat ovat kiinnostuneita naapuristaan. Ensiksi tulee mieleen, että kääntäjille ja tulkeille riittää työtä sekä Suomessa

että Venäjällä. Toiseksi se, että kielen opetusta tarvitaan.

Kun ihmiset matkustavat johonkin maahan, he ovat yleensä kiinnostuneita oppimaan sen kieltä. Jotkut ryhtyvät opiskelemaan suomea, koska he aikovat työskennellä tai opiskella täällä ja jotkut saavat inspiraatiota suomalaisesta

”Kummankin maan asukkaat ovat kiinnostuneita naapuristaan.”

musiikista. Pietarissa suomea opetetaan noin kuudessa peruskoulussa, monissa yliopistoissa ja lukuisilla kielikursseilla.

Kolmanneksi, suomea osaavat ihmiset ovat tarpeellisia joissakin valtion laitoksissa, kuten Ulkoministeriössä. Neljänneksi, elinkeinoelämään ja muihin arkipäiväisiin asioihin liittyvien tekstien lisäksi on olemassa kaunokirjallisuutta ja sitä kääntäviä kääntäjiä. Näiden asiantun-

tijoiden ansiosta on mahdollista lukea esimerkiksi Kari Hotakaisen kirjoja venäjäksi.

TIETEELLISESTÄ näkökulmasta katsottuna suomea pitää tutkia, koska se on opettajien ja kääntäjien valmenuksen kivijalka. Kieli muuttuu koko ajan, ja sen takia on tärkeää jatkaa tutkimusta.

Kielentutkijoiden tutkimustuloksilla saattaa olla vaikutusta myös politiikkaan. Esimerkiksi, kielentutkijat selvittivät sen, että suomi ja unkari ovat sukukieliiä.

Monet suomalais-ugrilaiset kansat asuvat Venäjällä. Jotkin heidän kielistään ovat uhanalaisia, ja joitain toimenpiteitä on tehtävä niiden aseman turvaamiseksi, kulttuuriperinnön säilyttämiseksi sekä kielten katoamisen pysäyttämiseksi.

Suomen kielen tutkijat tutustuvat paremmin myöskin siihen, miten suomalaiset katsovat maailmaa ja reagoivat yhteisiin haasteisiimme. Tätä tietoa ei hyödynnetä jokapäiväisessä elämässä, mutta se laajentaa meidän maailmankuvaamme.

YHTEENVETONA voin sanoa, että on olemassa erilaisia syitä, miksi suomen kielen opiskelu ja tutkimus ovat tarpeellisia nykypäivänä. Kuten kaikki muut kielet, suomi on kaunis ja ainutlaatuinen kieli ja se muuttuu koko ajan.

Suomen kielen osaaminen on arvokasta erityisesti Venäjällä maidemme välisen tiivisten yhteyksien takia. Suomen kielen tutkimus on tärkeää ei pelkästään sen takia, että se antaa vahvan perustan opettajien ja kääntäjien koulutukselle, vaan se myös laajentaa käsitystä toistamme.

EVGENY NIUKKANEN

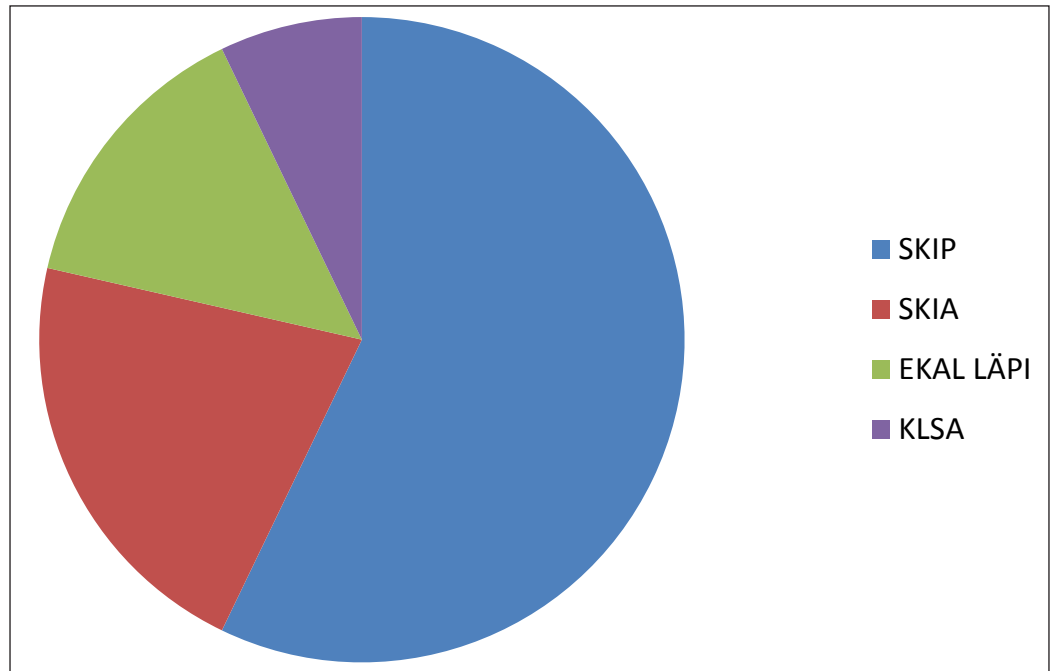
UUSIKSI MENI

Sanelaiset vastasivat kyselyyn kurssisuoritusten uusimisesta. Vain harva oli onnistunut välttämään ne kokonaan.

KYSELYYN vastanneiden uusimista tenteistä tai kurseista leijonanosaa oli perusopintoja. Eikä ihme, sillä opintojen alussa kaikki on uutta, ja korkeakouluopintoihin (tenttiä edeltävänä iltana juhlimiseen) totuttautuessa voi hyvinkin mennä ensimmäinen vuosi.

Ei kuitenkaan voi olla sattumaa, että monen kurssin tentaattori oli sama, ja että useampikin vastaaja mainitsi reputaneensa "Jarvan kurseja yleensä". Peruskurssija ei kuitenkaan moitittu liian vaativiksi, joten syytä täytyy etsiä muualta.

JOTKUT kurssien uusijat kertoivat saaneensa kehotuksia uusia kaikki alle kolmosen tenttitulokset. Tämä saattaa kuulostaa turhan paljolta, mutta vanhoja keskiarvovaatimuksia ajatellen kolmonen tai parempi kaikista Vesa Jarvan peruskurkseista on oikein hyvä lähtökohta opinnoille.

ANNA TUOMINEN

Uusituista pääaineen kurseista valtaosa oli perusopintoja. Niiden huolellinen pänttäys voi olla ihan hyväkin idea.

MIKSI tenteistä sitten oli tullut kolmesta kehnompia arvosanoja? Jotkut tentit olivat vastaajien mukaan olleet melkoista nippelitruviaa sekä suomen kielen että sivuaineiden opinnoissa, toiset taas olivat pudonneet kärryiltä jo kurssin alkupuolella.

Useat vastaajat myönsivät anonyymien kyselyn turvin, etteivät olleet edes jaksaneet tai ehdineet lukea tenttiin, tai molempia. He olivat joko menneet paikalle katsomaan, millainen tentti heitä uusinnassa odottaa, tai kääntäneet kylkeään mukavasti kotosalla.

SIVUAINETA vastanneet kertoivat uusineensa melko vähän, mutta syyt olivat hyvin pitkälti samat kuin pääaineopinnoissa.

Kurssien välillä oli suurta vaihtelua: esimerkiksi erityispedagogiikan yhtä kurssia keuhuttiin todella soveltavaksi ja motivoivaksi, kun taas toinen oli johtanut useammankin uusintaan knoppitietokysymyksillään.

JOTTA uusintaan ei tarvitsisi turvautua, perinteisille tenteille kaivattiin enemmän vaihtoehtoisia suoritusmuotoja tai edes e-tenttejä.

Kirjallisia tehtäviä tentin sijaan oli opiskelijoille myös tarjottu, kun oli käynyt selväksi, ettei kyseinen tentti ollut menossa läpi.

Joihinkin kurseihin taas päin vastoin kaivattiin kirjatenttimahdollisuutta.

VASTAAJAT kertoivat, että hylätyn suorituksen lisäksi arvosana 1-2 voisi saada heidät uusimaan joitakin muitakin kuin Jarvan kurseja.

Kiukku tai turhautuminen voi myös motivoida sanelaiset yrittämään uudelleen, jos arvostelu on ollut epämääräinen

tai arvosana ei vastannut omaa osaamista.

Osa opiskelijoista on jo hylännyt keskiarvojen tavoittelun – he uusisivat vain itselle todella tärkeät kurssit.

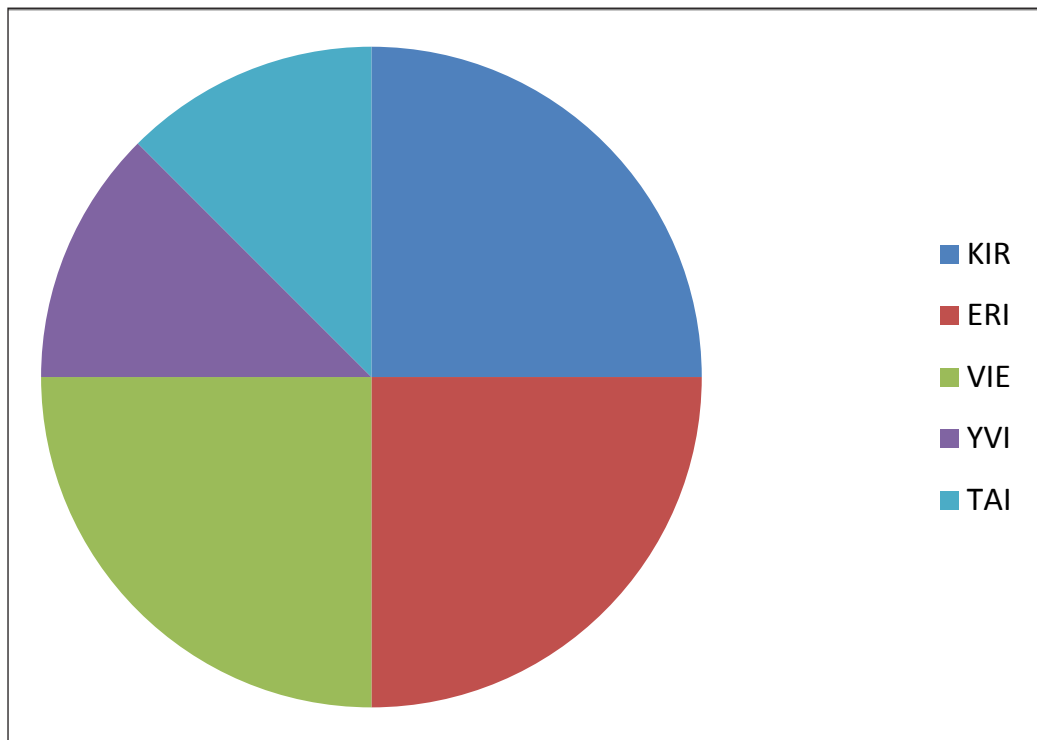
Eräälle vastaajista taas ei kolmonenkaan riittänyt, mutta onneksi hän ei ollut niitä myöskään saanut.

MITEN uusiminen sitten vaikutti opiskelijoihin ja heidän motivaatioonsa? Ällistyttävää kyllä, vastaukset osoittivat sanelaisen sisuuntuvan vastoinkäymisistä.

Moni otti uusinnan oppimismahdollisuutena tai haasteena, ja jopa arvosteluun ärsyntyneet vastaaja iloitsi uusinnasta saadusta arvosanan korotuksesta.

Odotin vastauksien sisältävän selvästi enemmän itkupotkuraivareita ja kurssien lykkäämistä seuraaville vuosille. Se nimittäin olisi omalla kohdallani paljon lähempänä totuutta.

Yhä uudelleen itselle luvattu "ensi tenttiin sitten luen kunnolla" taas kuulosti liiankin tutulta.

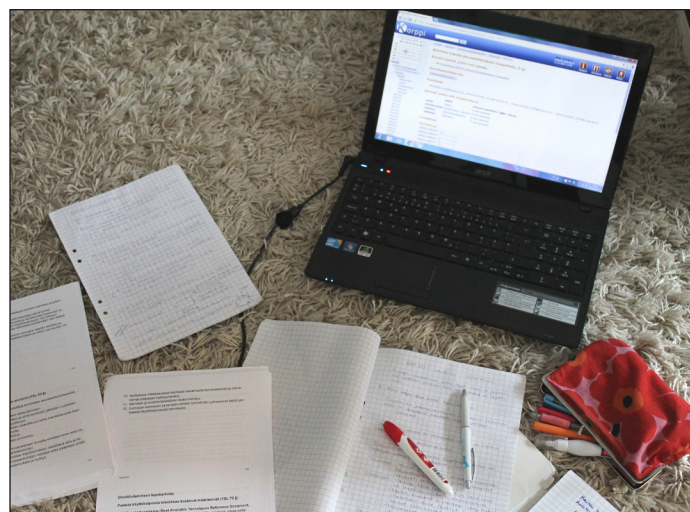

Uusittujen sivuaineiden jakaumassa opeopiskelijoiden pakolliset sivuaineet kattoivat huomattavan osuuden. Latistaako pakko siis motivaation?

LOPUKSI lainaan vielä erästä vastaajaa, jonka meistä moni todennäköisesti ajoittain löytää itsestään:

"Ei kiinnostanut lukea tippaakaan, joten en lukenut, mutta ei mennyt läpi edes rimaa hipoen perskutti."

ANNA TUOMINEN

Kun sanelainen huomaa Korpista saaneensa reput, hän ei luovuta vaan sisuuntuu.

EDARIVAALIT

Susanna Stranius on päässyt uutukaisen Alvarin unionin listoilta edustajistoon 18 äänellä. Suuret onnitellut InSanen toimitukselta!

Näissä vaaleissa sitoutumattomat ja vihreät opiskelijat keräsivät enemmistön edustajistopaikoista. Unionista edustajistoon pääsi Sussun lisäksi kuusi muutakin opiskelijaa.

Nollille sen sijaan jäivät JYY:n demariopiskelijat ja Jyväskylän akateemiset perussuomalaiset.

ANNA TUOMINEN

Lähes eksoottinen Köpis

Rakkaat InSanen lukijat, terveisiä Kööpenhaminan tuulista. Mitä täältä kertoisin? Mitä voi kertoa, kun kaikki on niin uutta. Ja kun sitä kaikkea on vaan niin hirveän paljon.

EHKÄPÄ aloitan alusta. Niin, Kööpenhamina! Polku-pyörien, voileipien ja kauniiden ihmisten kotikaupunki. Auringon paistaessa ihmiset kokoontuvat silloille ja hautausmaille ja talot värjäytyvät pastelliin.

Sateen piiskatessa ties monettako päivää keskittyä toiminta hyggeilyyn, muunkielisiä käännöksiä kaihtavaan kivanpitoon kynttilöiden loisteessa.

Paikallisten omien mieliteiden vastaisesti ihmiset ovat erittäin aurinkoisia ja huumori yleisesti yhtä värikästä kuin pukeutuminen (katukuvaa tuntemattomalle tiedoksi: paikallinen väripalletti voisi yhtä hyvin kulkea nimellä "Anssi Kela"). Kaikki on kallista, paitsi hedelmät ja kalja. Toisin sanoen nuori vegetaristi elää ja voi hyvin.

VAI kertoisinko sittenkin yliopistosta? Humanistikampuksesta, joka kanaaleineen ja kirjaston designriippumattoineen saa lähinnä tyrmistymään päivä toisensa jälkeen. Kanttiinin Fazer

Amica pitää huolen ettei Suomi(-karkki)-ikävä tainnuta, mutta onneksi smørrebrød-tiski muistuttaa, missä valtiossa sitä saakaan luehata.

Luennot ja niille valmistautuminen vaativat opiskelijoilta paljon, mutta vähintään yhtä paljon ne myös antavat. Täysin oma lukunsa on ollut suomen kielen opetusharjoittelijana toimiminen, ja ne valaistumisen hetket, kun "pleikkari neljä hyllyssä" ja "pleikkari neljässä hyllyssä" vihdoin näyttävätkin opiskelijoiden silmissä aivan eri asioilta.

ELÄMÄ keskellä monikulttuurista vaihto-opiskelijayhteisöä lieneekin sitten asia erikseen. Ensitapaamisella jo vakiintuneena käytäntönä vaihdetaan nimi, opiskeluala ja kotimaa.

Lingvistinä olen hykerrellyt keskusteltuani kieli-identiteeteistä esimerkiksi tanskalais-ruotsalais-kalifornialaisen sekä suomenruotsalais-itävaltalaisen vaihtarin kanssa. (Jälkimmäisenä mainittu on muuten viettänyt kolme viimeisintä kesälomaansa mökkeillen rakkaassa kotikaupungissani Viitasaarella – ai miten niin pieni maailma?)

Ymmärrys paitsi eri kulttuureja, myös kieliä ja kielitaitoja kohtaan on laajentunut hurjasti, eikä vähiten oman kielellisen kehitys-

Kööpenhaminan tuulet vetivät mukaansa koko vuodeksi.

kaareni myötä. Suomessa hieman ujestellut ruotsini puhkesi alkusyksystä tanskakauduttuani yllättäen kukkaan, mutta nyt tanskan opintojen jatkuttua huomaa monien ruotsin ääntämyksellisten ja kieliopillisten sääntöjen alkavan jo kuulostaa hassuilta. Jännityksellä seuraan, kuinka tilanne jatkaa kehittymistään.

MONENLAISIA henkisiä muutoksia odotin tietysti itsessänikin tapahtuvan, mutta osaa tästä todellakaan osannut ennustaa.

En arvannut, että luennoitsijan mainitessa (tai jätettyä tarkoituksella mainitsematta – naisten varhainen äänioikeus kunniaan!) Suo-

men, vaihdan katseen muutamana penkkirivin päässä istuvan suomalaisen kanssa vankalla kansallisyllpeydellä nyökäten. Marimekon myymälä kävelykadulla ja Iittalan lasi- ja muumikuppiosasto luksustavaratalossa tuntuvat hetkellisiltä turvapaikoilta suurkaupungin vilinässä.

Vasta suomalaiset pikujoulut glögeineen saavat ymmärtämään joulun tulon, vaikka tortut päädytäänkin paistamaan paistinpannalla, niiden täytteenä löytyy vain aprikoosimarmeladia ja tanskankieliset koristetähkien taitteluohjeet asettavat omat haasteensa.

NIIN, enpä tiedä. Kai haluaisin jotenkin kertoa siitä,

että vaikka suuri osa asioista näyttää näin pohjoismaalaisen yhteiskunnan tasolla niin samanlaiselta, osaa se kaikki silti olla vain niin uutta ja ihmeellistä.

Kun 10 tunnin yöunet eivät tunnu riittävän eivätkä kaupan hintalapuissa näkyvät sataset merkitse yhtikäs mitään, saa kokea myös aivan uusia lamaantumisen asteita. Mutta kaikkien mukavuusalueilta poistumista kuvaavien kliseiden mukaisesti niistä noustua saattaa

sit lopulta olla ihan kivaakin. Voi esimerkiksi huomata keskustelewansa täysin vieraan ihmisen kanssa täysin vieraalla kielellä yliopiston pihassa puoli viideltä aamulla, koska vaikkei ole mitään yhteistä, voi Harry Potterista aina puhua.

JA sitten lopulta voikin tajuta, että siitä kaikesta uudesta voikin tulla ihan tavallista. Pulloja en vielä kukaan osaa palauttaa, mutta vasemmalle kääntymisen tarve vilkkaasti

liikennöidyllä pyöräkaistalla ei enää juuri nosta verenpainetta. Kielen puhumiseen ei välttämättä enää tarvitsekaan perunaa tai alkoholia, eivätkä vyölaukutkaan enää näytä niin hassuilta.

Siitä kaikesta voikin tulla ihan koti siinä määrin, että lopulta huomaa hakeneensa harkkapaikalle jatkoa ja pidentäneensä äitin ja isin kauhuksi ulkomaankomennustaan vielä puolella. Joten nähdään syksyllä Jyväskylää, minä ja mun designsadetak-

ki jäädytään näihin tuiverruksiin vielä hetkeksi!

**TEKSTI JA KUVAT:
PAULIINA PURANEN**

Suomi jätetty mainitsematta! Torilla tavataan.

Ciao fuksi!

Italialaisten ensiöiden esiinmarssi

On lokakuinen tiistai, paikka Pohjois-Italiassa sijaitseva Bologna. Sää on tänään syksyinen ja kuulas, eivätkä päivät ole öiden tapaan vielä purevan kylmiä.

VIA Cartolerialla sijaitsevan yliopistokampuksen kauden sisäpihaa ympäröivät vanhat rakennukset. Niiden suojissa pihan keskellä kohoaa niin ikään vanha ja vankka lehtipuu. Nauru ja nopea puheensorina täyttävät ilmaa. Puolipäivä ylitetty, luennot jatkuvat vartin yli. Vielä on aikaa savukkeelle.

Sukkelimmat pujahtavat ystäviensä kanssa kadun yli hakemaan lounaspizzan tai -leivän tai juomaan pikkuruisen kahvin.

Suurten luentosalien edustalla tungeksii opiskelijoita.

Kampuksen sisäpiha on vanha ja kaunis.

Pujottelen ruuhkan lävitse ja jatkan kapealle käytävälle. Sen varrella on pienempiä, ikkunattomia ja kammio-maisia luokkahuoneita.

Erään luokse on saapunut muutama opiskelija odottelemaan opettajaa. Yhdellä on kädessä puhelin, toinen näyttää kertaavan asioita oppikirjasta. Kukaan ei puhu mitään. Liityn odot-

tavien joukkoon ja katselen yläviistoon kattolistoihin. Vähän hymyilyttää.

SANNA-OPETTAJA saapuu, kantaen mukanaan cd-soitinta ja kurssimateriaaleja. Italialaiset opiskelijat seuraavat häntä luokkaan, minä heidän vanavedesään. Juttelen Sannan kanssa aikeistani. Istumaan käy-

neet opiskelijat kuuntelevat sananvaihtoa hiljaisina mutta silminnähden uteliaina.

Olen etukäteen kertonut Sannalle Sanesta ja InSanesta ja siitä, kuinka lehdesämme perinteisesti on ollut fuksijuttu Jyväskylään saapuneista uusista kasvoista. Nyt haluaisin selvittää myös, millaista on olla suomen kielen ensimmäisen vuoden

opiskelija, aka fuksi (il matricolo) täällä Italiassa.

Tätä tarkoitusta varten olen laatinut italian- ja suomenkielisen kyselylomakkeen, ja Sanna on antanut siunauksensa tietojen keräämiselle luennon alussa.

Kun kutakuinkin kaikki ovat saapuneet, alan puhua. Esittelen itseni ensin suomeksi. Selitän olevani Erasmus-vaihdossa vuoden ajan ja kerron, että omien kurssieni lisäksi seuraan ja hieman autan suomen kursseilla.

Kun viittaa haastattelumonisteisiin ja jatkan puhetta, kuulijoiden ilmeisiin alkaa hiipiä epätietoisuutta ja -mukavuutta. Vaikenen ja minua tervehtii kollektiivinen helpotuksen huokaus, kun aloitan saman uudestaan: "E poi, in italiano...".

MITEN HOMMA TOIMII?

BOLOGNAN yliopistossa kielten ja kirjallisuuden, tulkkaamisen ja kääntämisen laitoksella on tarjolla kaksi alemmaa korkeakoulututkinto-ohjelmaa. Toinen niistä on vieraat kielet ja kirjallisuus, jonka alaisuudesta suomenkin kurssit löytyvät.

Suomen kieltä voi opiskella pää- tai sivuaineena. Mielenkiintoista on, että kursseille ei tarvitse ilmoittautua. Ensimmäisinä viikkoina voi käydä tunnustelemassa useidenkin kurssien menoa ja päättää sitten, mihin osallistuu.

Ainoastaan tenttiin ilmoitaudutaan. Ei ole harvinaista, että osa tulee kursseille parikin viikkoa

myöhässä, jolloin kärryille pääseminen voi olla vaikeaa.

Suomesta kursseja suoritetaan kolme: finlandese 1, 2 ja 3. Kukin kurssi kestää koko lukuvuoden, eli syyskuun lopusta toukokuun puoleenväliin. Kerran viikossa on yksi puolentoista tunnin luento.

Opetuskerralla edetään järjestelmällisesti oppikirjan kappaleissa, käsitellään kielioppia ja tehdään harjoituksia. Puhuminen jää useimmiten pieniin keskustelutehtäviin tai siihen, että kappaleesta luetaan omalla vuorolla virke tai pari. Työskentelytahti on kova.

Opetuskertojen määrä on rahoituskysymys. Tärkeämmässä kielissä, kuten englannissa ja venäjässä, on kaksi opetuskertaa viikossa, mikä tarkoittaa ensin luentoa ja toisena päivänä harjoituksia. Suomesta viime mainitut uupuvat. On ilmeistä, että niitä kaivattaisiin.

BOLOGNAN lisäksi suomea opetetaan Firenzessä ja Napolissa. Bolognassa suomen kohtaloa voinee pitää veitsenterällä keikkuvana kysymysmerkinä. Esimerkiksi norja on jo kuolinkorahduksensa päästänyt muutama vuosi sitten.

Jokainen syyskuu on opettajalle jännityksen hetki: hän ei ilmoittamattomuuden vuoksi voi ennen ensimmäistä luentoa tietää, kuinka monta ensimmäisen vuoden (tai toisen tai kolmannen) opiskelijaa paikalle on ilmestymässä.

Bolognan yliopistossa kursseille ei ilmoitauduta.

Päivänä, jona teen loma-kehaastattelun tätä juttua varten, fukseja on luokassa yksitoista. Heistä miehiä on kolme. Suunnilleen samanlainen kokonaismäärä ja sukupuolijakauma vallitsee muillakin vuosikursseilla.

Tyypillistä suomen opiskelijaa on vaikea määrittellä. Ihmisiä saapuu kaikkialta Italiasta, ei ainoastaan Bolognan läheisyydestä. Fuksiyryhmässä ikähaarukka on pieni, yhdeksästätoista kahteenkymmeneenkolmeen.

Yhteistä kaikille on luonnollisesti suomeen ja Suomeen, tai jos ei niihin, niin ainakin laajemmin Pohjoismaihin kohdistuva kiinnostus.

Yksi kolmannen vuoden opiskelijoista kertoo, että alun perin hän olisi halunnut opiskelemaan norjaa tai

ruotsia, mutta ne lopetettiin juuri parahiksi hänen aloittaessaan. Niinpä hän päätyi suomeen.

Vaikuttaakin siltä, että useimmat eivät ole täysin selvillä siitä, mitä ovat tulleet opiskelemaan. Valintakoe ei ole – toisin kuin esimerkiksi Englantiin – ja moni aloittaa pääaineenaan itselle täysin uuden ja vieraan kielen opiskelun.

PAASILINNA JA DUUDSONEITA

KYSYKÄÄMME ensiojoulukolta, miksi he ovat päättäneet oppia suomea. Lähes puolet sanoo, että pohjoismaiset kielet ja kulttuurit kiinnostavat, kiehtovat tai viehättävät heitä. Pari kertoo halustaan tai lupauksestaan oppia kieltä, jota

ei olisi mahdollista muualla kokeilla.

Yksi mainitsee, että haluaisi tehdä maisterinopinnot suomalaisessa yliopistossa. Eräs toinen fuksi puolestaan kertoo: "Matkustaessani olen saanut tilaisuuden tutustua eri kulttuureihin, ja olen rakastunut suomalaiseen kulttuuriin. Lisäksi ihailen suomalaista metallimusiikkia."

Arvoitukseksi jää, mitä "suomalaisella kulttuurilla" tai "pohjoismaisella kulttuurilla" tarkoitetaan. Liittyneekö mielikuviin puhdasta luontoa, metsiä, järviä, hiljaisuutta ja revontulia? Tai organisoinnin toimivuutta ja erinomainen koulutusjärjestelmä? Vai vaaleita, pitkiä ja kylmiä ihmisiä? Muun muassa nämä asiat nousevat toistuvasti esiin, kun keskustelen Italiassa Suomesta.

Joka tapauksessa näyttää siltä, että Suomi on vahvasti osa "Pohjoista". Kysytään seuraavaksi, tietävätkö fuksit jo etukäteen jotain Suomesta ja tekevätkö he kenties vapaa-ajallaan jotain siihen liittyvää.

"Pääkaupunki: Helsinki", kirjoittaa yksi. Lucia, 20, toteaa saman ja lisää vielä, että "siellä on TOSI kylmä".. "Tiedän hyvin vähän, mutta rakastan suomalaista maisemaa ja luonnon kauneutta", kehuu eräs. Alessia, 19, sanoo tietävänsä Suomesta äärimmäisen vähän, mutta haluavansa juuri siksi tutustua sen kieleen ja kulttuuriin.

EI LIENE yllättävää, että tiedot ja harrastuneisuus

kulkevat käsi kädessä. Eräs vastaaja arvioi seuraavasti: "Kyllä, minulla on aika hyvät tiedot sen politiikasta ja maantiedosta", ja kertoo matkustavansa Helsinkiin joka vuosi sekä kuuntelevansa päivittäin HIMiä, Sonata Arcticaa, Amorphista ja Children of Bodomia.

Toinen kertoo tietävänsä asioita Suomen historiasta, kolmas puolestaan yliopisto-opinnoista ja työmaailmaan pääsystä. Myös he kuuntelevat suomalaista musiikkia ja ovat katsoneet elokuvia tai tv-sarjoja (kuten Posse tai Duudsonit tuli taloon).

Osalla fukseista on jo kontakteja Suomeen. Eräs kertoo olevansa jonkin verran perillä tavoista, perinteistä ja ruuanlaitosta, koska on viettänyt viikon suomalaisessa perheessä. Myös Giulia, 19, sanoo tuntevänsä jonkun Suomesta.

"En voi sanoa vain paria asiaa maasta, joka on

niin aliarvostettu", sanailee fuksi, joka kertoo lukevansa mielellään Paasilinnaa ja saaneensa ensikosketuksen suomeen, kun 15-vuotiaana löysi Eläkeläiset.

TÖISTÄKIN on pakko vähän puhua. Enemmistö haaveilee italian opettamisesta, osa nimenomaan ulkomaila. Suunnitelmissa on myös kääntämistä ja tulkkauksia.

Muutaman unelmat liittyvät elokuvamaailmaan, matkailuun, lakialaan ja poliittisiin organisaatioihin.

SALATIETEIDEN SUOMI

TÄSSÄ vaiheessa ensioilla on takanaan kolme viikkoa suomen opintoja, siis kolme opetuskertaa. Miten opiskelu on maittanut ja mikä on ollut toistaiseksi kiinnostavinta?

Suitsutus suorastaan sinkoilee vastauspapereista. "Upea tilaisuus tulevaisuutta varten." "Olen tosi tyytyväi-

nen, pidän suomea todella kauniina ja hyödyllisenä kielenä tulevaisuudensuunnitelmieni kannalta."

Kiinnostavuus, hyödyllisyys ja haastavuus nousevat lähes poikkeuksetta esiin. Suomen ajatellaan kuulostavan hyvältä ja olevan erityislaatuinen kieli.

Ainoastaan yksi esittää mahdollisuuden, että suomi ei ehkä olisi työhön sopiva kieli, mikä ei hänen mukaansa vähennä sen houkuttelevuutta ja huomion ansaitsemista.

Koulutusvalinnastaan saa olla ylpeäkin. Suomen opiskelu "on vain harvoille ja valituille", summaa eräs fuksi vaatimattomasti.

Kiinnostavinta asiaa on ensioiden mielestä näin lyhyen ajan jälkeen vaikeaa sanoa, mutta he mainitsevat kuitenkin esimerkiksi sukujen puuttumisen, sijamuodot ja vokaaliharmonian. Sekä "jotkut ilmaiset".

Kyselyn lopussa on tilaa vapaalle sanalle. Sarake täyttyy moi:sta ja moi:sta. Yksi onnittelee minua siitä, että puhun joka päivä niin monimutkaisella kielellä.

HYVÄ lukija, voit taputtaa itseäsi tässä kohtaa olkapäälle. Olitpa sitten ensimmäisen tai ännän vuoden fennisti, ainakin täällä Italiassa olet alavakaumukseksi johdosta suoranainen shamaani, mystikko, tietäjä iänikuinen.

TEKSTI JA KUVAT:
MERI LUOMA

Etelä-Europassakin tarvitsee jo kaulahuivin.

Kynnyksellä

KUN kuudentena työsyksynään avaa jälleen yhden uuden opettajainhuoneen oven, tuntuu, että siinä on hohtoa enintään lehtikullan verran: kun pintaa raaputtaa, alta nousee väkevä vakipestin kaipuu. Olen availlut lyhykäisessä työhistoriassani jo viiden opettajain pyhätön ovea säännöllisesti, ja se alkaa tuntua. Viratonna, varatonna on epävarmaa kitkuttaa. Olisipa norsunluutorni, johon kavuta ja ryhtyä nauttimaan sitä 4000 euron kuukausipalkkaa, josta joku paremmin tietävä Keski-suomalaisessakin taannoin narisi!

TÄNÄ syksynä en ole joutunut ainoastaan uuteen opettajainhuoneeseen vaan olen joutunut myös melko etäälle omalta revii-riltäni lukiosta, kun päädyin (vähän itsellenikin yllätyksenä) alakoulun sijaiseksi. On niin paljon uutta: Ensinäkin opetuspuheen pitää osua puoli metriä totuttua alemmas ja jokainen sana on lausuttava hitaasti ja harkitusti kuin se olisi tonnin arvoinen. Toisekseen päivien intensiteetti välituntivaltovointineen on aivan toisenlaista kuin lukiossa. Välillä on tuomaroitava simultaanisti kahta sähköpeliä samalla, kun pitelee yhden epäonnisen kädessä jääpussia ja huutelee kaik-

kien neljän joukkueen vaihtoja tasapuolisen peluutuksen varmistamiseksi.

KUN oma lounashetkikin menee usein kasvattaessa, työpäivän päättyessä väsymys on jo rapeaa, vaikka kello kävisi vasta yhtä. Kaupan päälle pitää verestää virkkaus-, neulonta- ja askartelutaitojaan sekä erityispedagogista osaamistaan, jota ei käytännössä vielä edes ole.

MUTTA – aina jossain piilee se mutta. Sitä mukaa kun tärkeää alakoulun työkokemusta tipahtelee omaan koriin, saan myös tarpeelliseksi osoittautunutta etäisyyttä siihen työhön, jolla olen elättänyt itseni tähän saakka. Miksi on pitänyt syyttää maisterinraivolla ankeita artikkeleita nuorisolaisille luettavaksi?

Mikä ihmeen idea on ollut viiden esseen kurssissa? Siihenhän väsyä niin opettaja kuin opiskelija. On oltava tilaa hengittää, oivaltaa, ottaa taka-askeliakin.

PIENET ekaluokkalaiset ovat opettaneet minulle, miten pienistä palasista oppimisprosessit lähtevät, miten verkkaisesti asioita täytyy käydä, jotta tiedollisen perustan saa luotua. Nolona mutta kiitollisena olen ottanut opin vastaan.

TÄMÄ koko työperäinen syysmyrsky uusine tuulineen onkin saanut minut mietteliääksi. Onko minulla todella intohimoa palata oman oppiaineen tehtäviin? Sorruinko samoihin mokiin viisastumisestani huolimatta? Oliko sitten virhe tehdä kahdesta rakkaasta harrastuksesta,

kielestä ja kirjallisuudesta, ammatti? Mikä kauheinta, olisiko pitänyt tehdä aikanaan monipuolisempi tutkinto?

SELLAINEN on minun Rubikin kuutioni, yhä ratkaisematon, mutta ennen kaikkea olen hyväksynyt sen, että tässä työllisyystilanteessa jokainen kuution sivuista ei voi olla selkeän yksivärinen. On keikuttava kykyjensä rajoilla, kokeiltavakin. Mikäli joudut samalle kynnykselle kuikuilemaan kuin minä olen päätenyt, muista yksi viisaus: ovi ulos jostain on samalla sisäänkäynti johonkin toisaalle.

HELI JOUTSEN

Kirjoittaja on vuonna 2010 valmistunut äidinkielen opettaja.

Keltanokka laitoksella

SYKSYLLÄ 2010 taaper-sin kielten laitokselle ensi kertaa mistään mitään ymmärtämättömänä pikku yliopisto-opiskelijana. Tuon minun ja Jyväskylän yliopiston ensikohtaamisen jälkeen olen oppinut ihan hirveästi paitsi opiskelemistani aloista, myös yliopiston käytänteistä, opiskelijakulttuurista ja aikuisuudesta ylipäättään. Hassua kyllä, myös tänä syksynä astelin kielten laitokselle, ja jälleen olen ihan yhtä uusi ja vähintään yhtä pihalla.

TUNTUUHAN se vähän masentavalta. Toki positiivinen ero viime kertaan verrattuna on se, että tällä kertaa saan pööpöilystäni pakkaa.

VIIME toukokuussa hie-man yllättäen tapahtuneen valmistumiseni (en jaksanut enää muokata gradua joten vahingossa palautin sen) jälkimainingeissa ehdin kesän ajan luulla, että yritysmaailma vei kieli-asiantuntijan. Niinhän ei tietenkään käynyt, vaan syyskuussa sain työpaikan laitokselta ja palasin kiltisti Jyväskylään kuten aina ennenkin.

NYT lähes pari kuukautta töiden aloituksen jälkeen minusta alkaa pikkuhiljaa tuntua, että osaan tehdä

työni. Ainakin välillä positiivinen illuusio itsestä ja vahva usko omaan tekemiseen muodostavat lyhytaikaisia kirkkaita hetkiä.

VAIKKA koenkin suomen kielen maisteriopintojen valmentaneen minua tehtäviin ihan kohtuullisesti, on pakko myöntää, että enemmän ne ovat Sanessa toimimisesta irronneet opit ja oivallukset, jotka näitä muutamia onnistumiskokemuksia ovat minulle mahdollistaneet.

AINEJÄRJESTÖTOIMINTAHAN on kuin työelämän perusopinnot: Sanessa opin perusjutut hallinnollisesta

työstä, projekti- ja ryhmätyöskentelystä, kuvankäsittely- ja taitto-ohjelmien käytöstä, rohkeudesta häiritä tuntemattomia ihmisiä kun tarvitsen apua sekä motivaatiosta hyvän tekemiseen vailla siitä suoraan itselleni seuraavaa hyötyä.

VAIKKA suosittelen valmistumista kaikille lämpimästi, vielä enemmän suosittelen hyödyntämään opiskeluajan niiden todellisten työelämätaitojen, kuten vuorovaikutuksen ja projektinhallinnan opeteluun. Jopa verkostoitumiseen, vaikka sen ajatus – tutustun ihmiseen, jotta vois in joskus hyötyä hänes-

tä – onkin itsessään vähän vastenmielinen. Parhaimmillaan opintojen aikana muodostuneet kontaktit eivät ole vain endorsauksia LinkedInissä, vaan ystäviä: pahan päivän pelastajia, elämänmittaisia ihmissuhteita, tulevien lasten kummeja.

OMA yliopistopolku fuk-sista maisteriksi on valmis, kun opintosuoritusrekisteristä löytyy riittävä määrä opintopisteitä ja vaaditut kurssit ja gradut on hyväksytty. Opintojen jälkeen täytyy sietää putoaminen kaiken tietävästä, valmistuneesta yliopisto-opiskelijasta aloittelevaksi työntekijäksi ja toivoa, että opintojen ja elämän aikana saavutetut työelämävalmiudet riittävät edes välttävästi.

ITSE pääsin keltanokkai-lemaan peräkkäin kaksi kertaa samassa paikassa, mikä on ollut mukavan absurdi kokemus: samalla himppusen noloa, samalla mukavan tuttua ja turvallista.

MARIANNA PENTTILÄ

Kirjoittaja kuului Sanen hallitukseen neljä vuotta ja työskentelee tätä nykyä projektisihteerinä kielten laitoksella.

Viestintäalalla omaksut

Marraskuun alussa (4.11.) järjestettiin Viestinnän työelämältä kielten opiskelijoille. Parituntinen tilaisuus kokosi Agoran Alfa-salin täyteen innokkaita ja potentiaalisia tulevia viestintäalan ammattilaisia.

KAIKKIAAN kieliasiantuntijoille suunnattuun tapahtumaan osallistui reilu 60 kielten opiskelijaa, joista suurin osa oli suomea ja englantia pääaineenaan opiskelevia kieliasiantuntijoita, mutta myös muut kielet ja opettajalinjat olivat edustettuina.

Kahvi- ja suklaatarjoilu siis juuri ja juuri riitti osallistujien kestitämiseen. Tapahtuman

järjestivät yhteistyössä viestintä- ja tiedotusalan asiantuntijoiden sekä viestintää opiskelevien ammattijärjestö Viesti ry ja oma ainejärjestömme Sane ry.

ILTAMA piti sisällään niin Viesti ry:n toiminnan ja viestinnän työn esitelyä kuin viestintäalaan liittyvän tiedon jakamista. Viesti ry tarjoaa mm. tietoa viestinnän alasta,

palkkaneuvontaa sekä ura- ja työnhakuneuvontaa. Tilaisuudessa esiteltiin mm. viestinnän työtehtäviä ja erilaisia ammattinimikkeitä, mutta myös valotettiin, mistä taidoista on hyötyä alalla ja miten omaa osaamistaan voi tuoda ilmi.

TAMPEREELLA suomen kieltä pääaineenaan opiskellut Viesti ry:n viestintäkoordinaattori Ma-

ria Vilppola puhui asiantuntevasti viestinnän työmahdollisuuksista ja antoi vinkkejä työnhaakuun ja oman osaamisen esilletuomiseen. Vilpollalle opintoihin liittyvä harjoittelupaikka poiki myöhemmin työpaikan. Pienikin kokemus viestintäalan tehtävistä toimii hyvänä taustana isommille työtehtäville.

VILPPOLA korosti, että oma viestintään liittyvä osaaminen on tuotava esiin. Osaamista voi kertyä esimerkiksi opinnoista, erilaisista töistä, pienemmistä projekteista, ainejärjestötoiminnasta (esimerkiksi ainejärjestölehteen kirjoittamisesta, toimittajan vinkvink!) tai harrastuksista, kuten bloggaaminen tai valokuvaus.

Tärkeää on tuntee viestintäalaa. Varsinaisesta opiskelusta viestintäalalla on hyötyä, mutta työnantaja etsii lopulta persoonaa.

VIESTINNÄN töihin päästäkseen hakijalla täytyy olla halukkuutta oppia uutta, kuulostella ja seurata toimintaympä-

ELINA KIVELÄ

Maria Vilppola esitteli viestintäalaa täydelle luentosalille.

aan uutta

PEITSA SUONIEMI

ristöään ja ottaa haltuun uusia viestintämuotoja ja -tapoja sekä valmiuksia tehdä kaikkea. Sosiaalisen median tuntemus ja osaaminen on tärkeää. Alalla pärjäävät sosiaaliset, ilmaisukykyiset ja omasta työstään innostuneet työntekijät.

Apua työhön antavat visuaalisen viestinnän taidot kuten kuvankäsittelytaidot, markkinointiin liittyvä osaaminen, luovuus sekä viestintätaidot.

KIELI on viestijän tärkein työkalu. Koska tietoa ja tekstiä on niin paljon, esimerkiksi oikeinkirjoitustaidot ovat tarpeellisia ja kysytyjä, ja niitähän meillä suomen kielen opiskelijoilla piii-saa.

Viestinnällä on kasvava tarve ja viestintä on yhä kansainvälisempää, joten kielitaito on iso valttikortti työnhaussa. Turhaa siis on vaihtaa pääainettaan viestintään, sillä kieli pääaineenaan voi edetä viestintäurala siinä missä varsinaiset viestinnän opiskelijatkin.

OMISTA urapoluistaan ja työelämäkokemuk- sistaan oli kertomassa InSanessakin vaikuttanut Vesa Holm, joka on valmistunut Jyväskylän

Työelämäilta poiki Sanelle Vuoden opiskelijateko 2015 -kunniakirjan. InSane onnittelee!

yliopistosta pääaineenaan suomen kieli ja sivuaineenaan yhteisöviestintä. Holm kuitenkin Vilppolan tavoin paljasti, ettei viestintäsivuaineen aineopintoja ole tehty loppuun. Työnsarkaa on siitä huolimatta riittänyt. Työnantaja ei kysele kurssien perään.

HOLM työskentelee tällä hetkellä Jyväskylän yliopistopalveluiden tiedottajana. Tähän työhön Holm luettelee kuuluvaksi kaikenlaista, esimerkiksi kulttuuriasi- oita, alumniviestintää ja tapahtumajärjestämistä. Holm kirjailee mm. väitös- ja muita tiedotteita, uutiskirjeitä sekä juttuja Jyväskylän yliopiston Tiedonjyvä-lehteen.

Parasta työssä on sen monipuolisuus ja vaihtelevuus. Omia osaamisalueitaan pääsee hyödyntämään ja työn tuloksen näkee käytännössä, kun pitkään työn alla ollut tiedote menee läpi mediassa.

TILAISUUS oli onnistunut, mistä kertoo myös se, että kielten laitos myönsi Sane ry:lle työelämäillan järjestämistä Vuoden opiskelijateko 2015 -kunniakirjan.

Kunniakirjan myöntämisellä kielten laitos haluaa osoittaa Sanelle arvostuksensa siitä, että Sane havaitsi tarpeen viestinnän työelämätie- dolla ja edisti sen saavuttamista tilaisuuden järjestämisen avulla.

Kunniakirjan otti vastaan Sanen sihteeri ja tiedot- taja Anu Sandvik.

KAIKILLA kielten opiskelijoilla on täydet mahdollisuudet tulla vies- tinnän ammattilaisiksi. Ainakin itse aineenopet- tajaksi opiskelevana tulit siihen johtopäätökseen, että viestintäala voi kut- sua myös minua, jos opehommatt eivät jos- sain vaiheessa elämää kiinnostakaan.

Viestintä on osa joka- päiväistä elämäämme ja siinä kehittyminen vaa- tii kiinnostuksenkipinän, joka varmasti syttyi työ- elämäillä vähintään joka toiselle osallistujalle.

ELINA KIVELÄ

Laatikon ulkopuolella

InSane neuvoo uusiokäyttöratkaisuja jokaisen opiskelijan arkeen ja juhlaan.

Asutko jonkun kanssa? Tässä muutama vinkki, miten voit luoda uusia käyttötarkoituksia asuintoverillesi, oli kyseessä sitten kämppis, sisarus, puoliso tai vaikka lapsi:

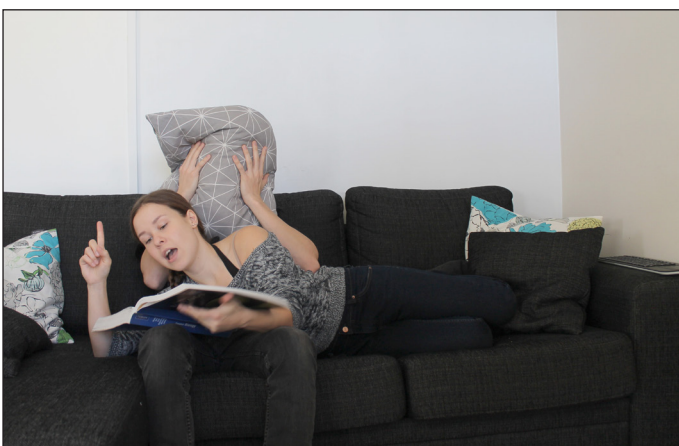
SIVUN KUVAT: ANNA TUOMINEN

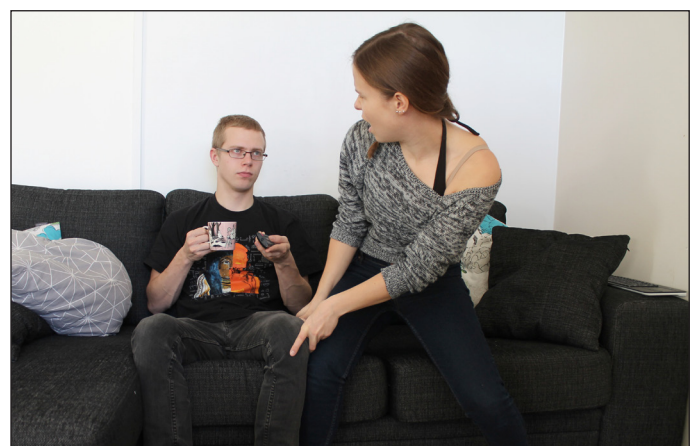
"Hei oliko menossa kirjastolle? Viittisikö viedä samal tän... Ja tuotko mulle sit kolmiolipun, maksan kyl takas!" Asuintoveria parempaa tai edullisempaa assistenttia ei ole. Mitä etäisempi kämppis, sitä suuremmalla todennäköisyydellä vastaus on "No kait mä nyt sitten..."

Painaako mieltäsi? Ahdistaako opiskelu? Tuliko ero? Kansa-asuja on mitä loistavin psykoterapeutti: erittäin budjettiystävällinen ja aina läsnä! Tarpeen vaatiessa keitetty kahvikupponen pitää kotiterapeutiksi hereillä ja (suhteellisen) tyytyväisenä.

Opettaminen on paras tapa oppia. Jaa siis karttuva tietämyksesi asuintoverisi kanssa, niinluentomateriaalit ja hankalat käsitteet jäsenyivät omaankin päähäsi. Tenttiinlukuapuna kämppäkaveri on korvaamaton!

Talvi on tulossa, ja ainakin KOAS-kämpät hyytyvät hyvää vauhtia. Jos kuitenkin valitset sohvalta aina sen paikan, johon kämppiksesi on asettautunut, voit käyttää häntä sohvan esilämmittäjänä. Silloin telkkarin eteen on paljon miellyttävämpi rojahtaa.

Täyttyykö kotisi opiskeluissa tarvittavista kirjoista? Kirjastosta raahatuille kirjoille ei tunnu löytyvän tilaa omasta kirjahyllystä, joten ne päätyvät koristamaan työpöydän kulmia ja kämppän nurkkia. InSanen toimittajat keksivät uusia käyttötarkoituksia ja säilytyspaikkoja näille tuikitärkeille tiedonlähteille:

ANNALEENA KIVELÄ

Fennistit avantouinti-kuntoon jouluksi 2015: Käytä kirjoja kuntoiluvälineinä! Esimerkiksi kassillinen kirjoja toimii hyvin kahvakulana, yksittäiset kirjat taas käsipainoina. Mitä painavampi opus, sitä parempia tuloksia treenistä saat! Miten olisi esimerkiksi Iso suomen kielioppi? Muista pitää selkä suorana ja varpaat polvien suunnassa!

ANNALEENA KIVELÄ

ELINA KIVELÄ

Jos kirjoja alkaa kertyä, voi ne kasata sohvan tai nojatuolin eteen sohvapöydäksi. Tähän rakennelmaan voidaan käyttää myös omasta hyllystä löytyviä kirjoja. Mikä parasta, kirjat ovat käyttöä ja lukemista varten koko ajan käden ulottuvilla!

ELINA KIVELÄ

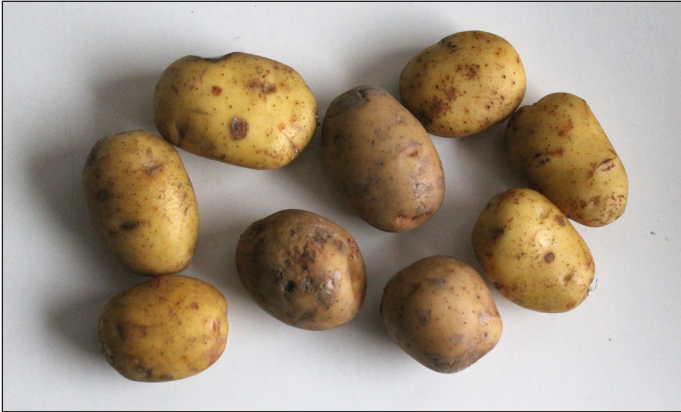
Kaunis syksy saattaa toisinaan yllättää sateillaan. Jos sateenvarjo on jo kierähtänyt ympäri tuulenpuuskissa ja sadetakkisi on jäänyt pieneksi, ota käyttöösi kirja. Kirjaston päällystetyt kirjat kestävät hyvin sadetta. Ja mitä isompi kirja, sitä paremmin se sateelta suojaaa!

Joulu alkaa lähestyä ja kaupat tarjoilevat erilaisia kausituotteita, kuten erilaisia koristejouluksia ja kimaltavia koristeita, joihin opiskelijalla ei välttämättä ole varaa. Aloita jouluhömpötys kasamalla kirjoista oma, persoonallinen joulukuusesi. Mitä enemmän kirjoja, sitä korkeamman ja komeamman kuusen saat. Ei ole niin väliä, millä kirjakan koristaa, voit vaikka askarrella vanhoista luentomonisteista lumihiihtaleitä. Joka tapauksessa joulutunnelma on taattu!

Onko muonakaappisi päässyt tyhjentymään? Nämä neljään kategoriaan jaetut kokkailuvinkit tarjoavat vaihtoehtoja perinteisimmistä ruoanlaittajista aina kaikista kokeilunhaluisimpiin (ja varattomimpiin) kotikokkeihin:

ANNA TUOMINEN

TASO 1, TÄHTEISTÄ TUORETTA:

Jääkaapissa loikoilee kattilallinen keitettyjä perunoita, joita olet syönyt jo edelliset kolme päivää. Survo niistä muusi! Tarpeeksi iso voinokare peittää myös perunoihin tarttuneen jääkaapin maun. Jos muusikin alkaa tulla jo korvista ja sieraimista, voit kätevästi loihkia siitä eri ruokia makuhermojasi rikastuttamaan. Tee muusista lettuja, laatikkoa tai vuokaruokia.

ELINA KIVELÄ

TASO 2, HYNTTYYT YHTEEN:

Muutama riisinjyvänen ja pussinpohjallinen makaronia eivät synnytä aterioita yksinään, mutta nämä yhdistämällä saat jotain syödäksesi. Heitä ennakkoluulosi ikkunasta ja jatka riisiä nuudeleilla, makaronilla tai muulla pastalla. Entä miltä mahtaa maistua jauhelihakastike, jossa puolet lihasta onkin kanaa?

ANNA TUOMINEN

TASO 3, SURAUTA SOSEEKSI:

Entä jos kaapissasi onkin sellaisia haasteellisia yhdistelmiä, kuten purkki tomaattimurskaa, säilykepersikoita, kurkkusalaattia ja pinaattilettuja? Vastaus pulmiisi on sosekeitto! Blenderi tai sauvasekoitin taikoo tähteistäsi keiton tai trendikään smoothien. VINKKI: Haista ensin, ja maista varovasti.

ANNA TUOMINEN

TASO 4, TIERIISTAA AU VIN:

Jos ruoka ihan todella on loppu, laajenna jääkaapiksesi lähitienoot. Suomeenkin maailmalta levinnyt roadkill cuisine -villitys on oiva vaihtoehto kaupan kalliille jauhelihalle. Mainiosti ruoaksi kelpaavat mm. rusakot, ketut, supikoirat ja sorkkaeläimet. Tieriistan hyödyntäminen on turvallisinta talvella, kun eläimet jäätyvät samantien, mutta kesän poikasten lähtiessä liikkeelle syksyisin riistaa on eniten tarjolla. Esimerkiksi peurakolareita tapahtuu eniten marraskuussa. Lain mukaan kuollut eläin kuuluu maanomistajalle, mikä on hyvä pitää mielessä ketunraatoa polkupyörän tarakalle sitoessa, vaikkei kukaan tulisikaan omaisuuttaan takaisin vaatimaan.

Tunnetko itsesi toisinaan liian humanistiksi villapaidoissasi? Joudutko luentojesi vuoksi joskus jopa jättämään kotoisan Seminaarinmäen? Yksi asuste naamioi sinut kampuksella kuin kampuksella: huivi. Seuraavassa esittelemme erilaiset tavat käyttää huivia:

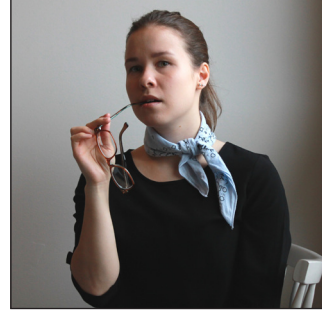
ANNA TUOMINEN

Ylistölle asti, mitä? Bil-sareiden seassa fennisti on kauimpana kotoa. Voit kuitenkin sulautua uuteen ympäristöön sitomalla huivin perinteiseen marjanpoimijatyylisiin päsi ympäri. Samalla hirvikärpäsetkin pysyvät loitolla.

Musicalla voit osoittaa arvostavasi myös menneitä musiikkivirtauksia roikottamalla yhtä huivia takataskusta. Jos satut omistamaan useammankin, voit vaikka solmia niitä ranteisiisi, ja kaulaan, ja pään ympäri, ja...

Mikäli luento pidetään Agoralla tai Mattilanniemessä, on hyvä muistaa sukia naamakarvat ja silittää paita. Kauppatieteilijän huoliteltua lookkia voit lähteä hakemaan sitomalla huivin siistiksi asusteeksi kaulaan.

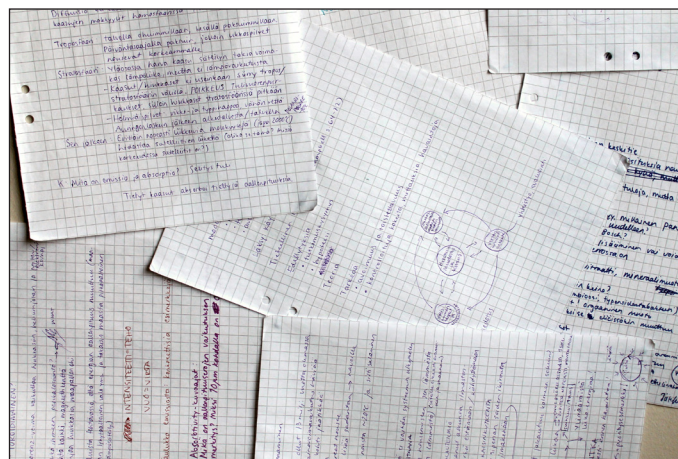
Luento liikunnalla, ääk! Sido huivi hikipannaksi otsalle ja oikeaise ryhti. Kukaan ei saa tietää, että olet näillä hoodseilla vain opiskele-massa, eikä sinulla ole aikomustakaan sääntä luennon jälkeen sällille hikoilemaan.

Tulostatko luentomateriaaleja? Lämpäisitkö jo kurssin, jota varten materiaalia tulostit? Nyt vanhoille luentomuistiinpanoille ja kurssimateriaaleille on kehitetty aivan uudenlaista ja hyödyllistä käyttöä!

ELINA KIVELÄ

Sisustustarrat teksteineen ovat uusi sisustusvillitys. Nyt saat halpoja, mutta hyödyllisiä tekstejä seinillesi luentomateriaaleista. Liisteröi luentolehtiösi sisältö seinille, ja saat takuuvarmasti yksilöllisen sisustuksen sekä uniikin tapetin, joka myös lisää oppimistasi.

ANNA TUOMINEN

Paperi on upea, hengittävä materiaali, joten mikset täyttäisi tyynyäsi niillä? Nukuessasi pää paperitäytteisellä pieluksella oppi viimeistään imeytyy päähän. Ei astmatikoille!

ANNA TUOMINEN

Monissa kämpissä on aina kylmä kun ei ole kuuma. Jos ikkunoitasi käy sellainen huju, että nenä vuotaa tauotta, ota avuksi vanhat luentomateriaalit. Tiivistä ikkunoiden reumat paperilla, ja lämpö on turvattu talveksi.

**ANNA TUOMINEN
ELINA KIVELÄ**

InSanen erehtymätön horoskooppi kevät

KAURIS 22.12.-19.1.

Ystäväsi tarvitsee tukea. Hän ei tosin näytä sitä päälle päin, mikä vaikeuttaa tilannetta merkittävästi. Tarjoa vuoroin jokaiselle ystävällesi kalja eli tue kaikkia.

VESIMIES 20.1.-18.2.

Kärsivällisyyttäsi koetellaan toden teolla. Muista, että byrokratia on byrokratiaa eikä se ole ystäväsi vika.

KALAT 19.2.-20.3.

Voi olla, että kevät ei tule olemaan lainkaan mukavaa aikaa. Toisin sanoen pitkittyneen vitutuksen riski on hälyttävän korkea. Helpotusta tuskin tuo edes mahdollinen kesätyö, koska sekin on oletettavasti mitä puuduttavin kokemus. Ei mahda mitään :(

OINAS 21.3.-19.4.

Aikaansaavat oinaat aktivoituvat ainejärjestyksessä ennennäkemättömällä sykkeellä. Niin Sane, Jano kuin YK:kin nousevat feeniksin lailla historialliseen kukoistukseen.

RAPU 22.6.-22.7.

Astrologisesta perspektiivistä musertavalla todennäköisyydellä repputtamasi akateemisen ruotsin kurssi pännii vielä pitkälle kesään. Matkusta kesällä Ruotsiin, osta laivalta opettajalle lahjukseksi verovapaata akvaviittia ja toivo paras-ta sitten taas syksyllä.

LEIJONA 23.7.-22.8.

Otat kevään aikana pakotettuna johtovastuuta ryhmätyöstä ja hoidat homman kunnialla maaliin. Välisi muihin ryhmäläisiin menevät kuitenkin suurella todennäköisyydellä iäksi poikki mutta hyvältä ne viisi opintopistettä opintosuoritusotteessa näyttävät.

NEITSYT 23.8.-22.9.

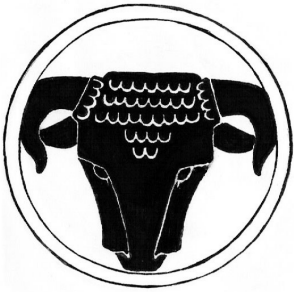
Ryssit tentin jos toisenkin. Tämä voi olla kova paikka neitseelliselle perfektionistille. Miten ikinä päätätkin turhautumisesi purkaa, älä pura sitä poikkareissa.

VAAKA 23.9.-22.10.

Onnistut kaikessa, sinulla on koko ajan kivaa, kaikki pitävät sinusta ja tienaat yllättäen läjäpäin rahaa. Vaaka rules!

lukukaudelle 2016

HÄRKÄ 20.4.-20.5.

Jokainen härkä tapaa pitkän tumman muukalaisen ja rakastuu. Mahdolliset opinnäytetyöt menevät totaalisesti päin helvettiä.

KAKSOSET 21.5.-21.6.

Pysy kaukana pörssiläisistä. Ihan oikeasti, pysy.

SKORPIONI 23.10.-21.11.

Loppukiri kandin / gradun / kasvatustieteellisen loppuraportin / portfolion / minkä tahansa opiskeluhomman kanssa todella kannattaa! Saavutat aggressiivisen flow-tilan ja lyöt epäilijäsi ällikällä.

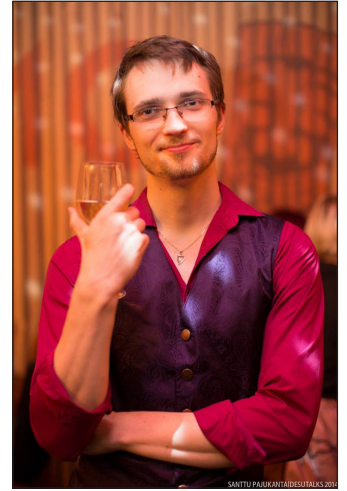
JOUSIMIES 22.11.-21.12.

Epäilyksesi siitä, ettei suomen kieli välttämättä olekaan ihan se oma juttusi eivät välttämättä ole aivan tuulesta temmatuja. Tai sitten ovat. Pohdi tilannetta Ylä-Ruthilla.

LAATINUT SANE RY:N ASTRAALIVASTAAVA
KUVITUS AURA TUOMINEN

Elämisen jälkiä

OLETKO koskaan pysähtynyt miettimään, miltä lumisade kuulostaa? Tai miltä ruoho tuoksuu? Ei leikattu ruoho, vaan ihan vain nurmikko, sellaisenaan, rauhaan jätettynä. Muistatko jonkun arpesi tarinan, tiedätkö kummalta vanhemmaltasi korvasi ovat?

ELÄMÄ koostuu pienistä asioista. Meidän on helppoa muistaa ne suuret - opintojen alku, muutot, parisuhteet, syntymäpäivät — mutta samalla pienet asiat muuttuvat helposti jokapäiväiseksi, laastiksi isojen tapahtumien saumoissa.

OLEN aina ollut melkoisen tapaturma-altis — tekevälle sattuu, sanoisi isoäitini. Laskin joskus arvet käsivarsistani (iho pitää hyvin kirjaa), ja sain luvuksi yhteensä puolisen sataa, joskin todellinen luku on varmasti isompi. Pystyn kertomaan ehkä yrittämällä parinkymmenen arven taustan. Silti jokainen niistä liittyy johonkin pieneen tai vähän suurempaan tapahtumaan, joka on häipynyt muististani.

EN juuri muista yksittäisiä asioita, mitä ensimmäisen vuoden luennoilla puhuttiin. En välttämättä muistaisi edes, vaikka kaivaisin muistiinpanot esiin ja käyttäisin niitä tukena. Silti osaan vieläkin ne asiat, joita noilla luennoilla käytiin (tai ainakin väitän niin jos joku kysyy).

PIENILLÄ asioilla on taipumusta yllättää tai jäädä jalkoihin. Hetken mielijohteesta voi syntyä harrastus, harrastuksesta taas saattaa löytyä elämäntapa tai uusi ihmissuhde. Pienet asiat saavat helposti suuren merkityksen, jos niiden äärelle ehtii pysähtymään.

TEPPO SUOMINEN

Pelkoa ja inhoa

Muuttuneita tajunnantiloja... Uusia näkökulmia... Omien ennakkoluulojen tunnistamista... Kaatuvia raja-aitoja vai syvenevää vastakkainasettelua...

ISTUN kulttuuriravintola Ylä-Ruthin terassilla tuoppi edessäni, eikä kello vielä ole kahtatoista. On tiistai. Mietin hanketta, johon olen itseni puhunut. Mikä mahti maailmassa sai minut suosimaan tähän? Tai oikeammin: mikä mahti sai minut ehdottamaan tätä?

KAIPAAN 130-kiloista mäki-mattilaista asianajajani, mutta hän ei ole tulossa. Olisin halunnut vierelleni jonkun, joka tarvittaessa voisi antaa minulle juridista apua. Toisaalta olen huojentunut, sillä nyt meidän ei tarvitse kerätä auton takakonttia täyteen erilaisia päihdyttäviä substansseja. Siemailen nopeasti oluttani rauhoittaakseni hermojeni.

JOKAISELLA humanistilla on takuulla ennakkoluulonsa kauppakorkeakoululaisista. Osa suhtautuu heihin ihailleen, osa kadehtien, osa vihaten ja osa uteliaasti. Kauppislaisuuteen liitetään ananastukkia, jakkupukuja, kiiltäviä rannekelloja, koomuslaisuutta sekä ylellistä pintaliitoelämää. Muistan itsekin sen vihlovan tunteen rinnassani, kun vuosi sitten, Kasvatustieteellisten lukuvuodenaloittajaisten aikaan, todistin valkohaalarien häikäilemättömyyttä: olin jonottanut yökerhoon jo tunnin verran, kun ainejärjestö Pörssin delegaatio pelmahti paikalle, muodosti oman jononsa ja luikki kaikkien ohitse suoraan anniskeluravintolaan.

KÄYN lähikaupassa ostamassa lisää olutta ja vetäydyn kotiin keräämään rohkeutta, hiomaan suunnitelmaani. Makustelen kurssikoodia: KTT850. Tuntuu hurjalta. Laskun pitäisi kai olla pehmeä, kurssin nimi kun on Koulutuksen talous, eli aihepiiri liippaa omaa alaani. Juon lisää. Aion juoda niin monta olutta kuin suinkin ehdin. Aion osallistua tuon kurssin luennolle tänään.

HOIPUN alas Minna Canthin katua. Yleensä Mattilanniemeen suuntaaminen ei tunnu hyvältä, sillä Seminaarinmäellä on minun henkinen kotini. Nyt olen kuitenkin ihan tyytyväinen, ettei minun tarvitse pöhnäisenä kavuta ylämäkeen. Agora hämmöttää. Voisin vielä perääntyä.

KUN astun Mattilanniemen A-rakennuksen ovesta sisään, en tiedä missä olen. Ympärilläni ei ole tuttuja kasvoja. Koko miljöö, ilmapiiri, äänet, kaikki - erilaista. Haisen alkoholilta ja pelkään kerääväni tuijotuksia. Miksen tajunnut naamioitua? Nuhjuiset humanistivaatteeni paljastavat minut armotta. Tuolla vilahtaa ensimmäinen ananastukka. Ja, voi luoja, jakkupukuinen nainen. Ja mikä pahinta, he ovat kulkemassa suoraan saliin 211. Sinne minäkin olen menossa.

Kauppakorkeakoulussa

AIVONI linjaavat: taistele tai pakene! Marssin kiihtyneenä ovesta sisään. Olo on syyllinen. Minä en kuulu tänne. Haistaako kylteri pelon? Oluen nyt ainakin. Marssin nopeasti luentosalin takariviin ja jätän mahdollisimman suuren hajuraon muihin opiskelijoihin. Uskallan hengähtää hieman. Kukaan ei tunnu kiinnittävän läsnäolooni sen suurempaa huomiota. Kaivan esiin vahakan-tisen vihkoni ja katselen hiukan huvittuneena muiden älylaitteita. Muita vihkoja ei näy.

LUENNON aihe on korskea: "Maailman osaavin kansa". Alan hihittää. Tyylikkäästi pukuun son-nustautunut luennoitsija aikoo todellakin puhua PISA-tuloksista. En kestä. Minne pääsisin pakoon PISAA? Kuka myöntäisi aineenopettajalle turva-paikan? Ei kai kukaan. Ikiaikaisella taloustietei-lijän varmuudella luennoitsija aloittaa kalvosul-keiset. Tilastoja. Graafeja. Diagrammeja. Aivan järjettömästi tilastoja, graafeja, diagrammeja. Tuijotan typertyneenä alkoholin sumentamin aistein eteeni vyöryvää katkeamatonta havain-nollistuksien virtaa ja jokainen uusi käppyrä tap-paa minua hieman.

KOSKA luentosisältö ei suoraan sanoen kiinnos-ta minua lainkaan, keskityn tiirailemaan yleisöä. Paikalla on muitakin kuin kaupplaisia, sillä kurs-sia markkinoidaan myös kasvatus- ja yhteiskun-tatieteilijöille. Luulen erottavani turistit paikal-lisista. Ananastukka istuu salin toisella laidalla, jakkunainen melko lähellä minua. Toinen nainen, jolla on kovin kalliin oloinen käsilaukku, tiedus-telee ääneen, että onko koulutuksen maksulli-suudella vaikutusta eri maiden koulutusasteisiin ja osaamiseen. Joku kysyy, että voisiko 1970-lu-vulta asti jatkunut armeijakäisten miesten ylei-sen tietotaitotason lasku johtua siitä, että armei-ajan väliin jättävät tai keskeyttävät ylipainoiset ja liikuntarajoitteiset voisivat olla muita fiksumpia. En tiedä mitä ajatella. Onko kukaan koskaan tut-kinut, mitä liiallinen tilastojen tuijottelu tekee ih-miselle?

LUENTO päättyy, enkä ole tullut hullua hurs-kaammaksi. Voi olla, ettei kaupplaisuuden yttimeen pääse näin pintapuolisella raapaisulla. Kauppakorkeakoulun mytologinen ja etäinen olemus säilyy yhä arvoituksena. Varon hengittä-mästä muita päin ja kiirehdin luentosalista ulos. Käytävällä on helpompi hengittää.

IIKKA SALMELA

lempi
hiki
lepää
roska
tylsä
vuode
alla
nauti
vat

nauti keväällä tä yhdessä päivä
sen luona
te
hän

kysymy

mukava runo

miksi täytyy aina lukea

pitää tehdä työtä

pakko jaksaa

mikä stressi

tuska !

kalja kiinni ?

antaa kuohua

mahtava ta ravinto o

